

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FILOZOFICKÁ FAKULTA

ÚSTAV ROMANISTIKY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

KOMPARATIVNÍ ANALÝZA PRÁVNÍ ÚPRAVY KONTROLNÍCH ORGÁNŮ
V OBLASTI HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE V ČESKÉ REPUBLICE A VE FRANCII
A ROZBOR PŘÍSLUŠNÉ FRANCOUZSKÉ PRÁVNÍ TERMINOLOGIE

Vedoucí práce: JUDr. Mgr. Ivo Petřů, Ph.D.

Autor práce: Lenka Krejčová

Studijní obor: Francouzský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod

Ročník: 4.

2014

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č.111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 26. dubna 2014

.....

Lenka Krejčová

Poděkování:

Na tomto místě bych chtěla poděkovat vedoucímu této práce, panu JUDr. Mgr. Ivo Petru, Ph.D., za jeho trpělivost, cenné rady a čas, který mi věnoval.

ANOTACE

Tématem této práce je Komparativní analýza právní úpravy kontrolních orgánů v oblasti hospodářské soutěže v České republice a ve Francii a rozbor příslušné francouzské právní terminologie. Práce se člení na část teoretickou, ve které jsou představeny prameny práva hospodářské soutěže v obou státech. Dále se tato část zabývá představením kontrolních orgánů, jejich struktury, kompetencí a činnosti. Druhou částí je část praktická, která se zabývá komparativní analýzou práva hospodářské soutěže v předmětných zemích, komparací právní úpravy kontrolních orgánů a také srovnáním jejich kompetencí. V této části je také provedena lexikální analýza vybraných termínů.

ABSTRACT

The topic of this bachelor thesis is the Comparative analysis of the legislation concerning Czech and French competition regulatory system and analysis of the relevant French legal terminology. The work is divided into a theoretical part, which presents the sources of competition law in both countries. Furthermore, this section introduces the supervisory bodies of both countries and their structure, competencies and activities. The second part is a practical part, aim of which is the comparative analysis of competition law in both countries, the comparison of legal forms of supervisory bodies as well as the comparison of their competencies. A lexical analysis of selected terms is as well made in this part.

ÚVOD	9
1. HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ.....	11
1.1. SOUTĚŽITEL.....	12
1.2. RELEVANTNÍ TRH	12
1.3. NEKALÁ SOUTĚŽ	12
2. PRAMENY A STRUKTURA PRÁVA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE V ČESKÉM PRÁVNÍM ŘÁDU	14
2.1. ZÁKON Č. 143/2001 SB., O OCHRANĚ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE	14
2.1.2. <i>Hlava 3: Dominantní postavení a jeho zneužívání</i>	16
2.1.3. <i>Hlava 4: Spojování soutěžitelů</i>	17
2.1.4. <i>Hlava 7: Správní delikty</i>	19
2.1.5. <i>Hlava 8: Povinnost mlčenlivosti a zachování obchodního tajemství</i>	20
2.1.6. <i>Hlava 10: Společná, zmocňovací, přechodná a zrušovací ustanovení</i>	20
3. PRAMENY A STRUKTURA PRÁVA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE VE FRANCOUZSKÉM PRÁVNÍM ŘÁDU ..	21
3.1. OBCHODNÍ ZÁKONÍK (<i>CODE DE COMMERCE</i>)	21
3.1.1. <i>Kniha čtvrtá: O svobodě cen a o hospodářské soutěži (LIVRE IV: De la liberté des prix et de la concurrence)</i>	21
3.1.1.1. <i>Hlava první: Všeobecná ustanovení (TITRE Ier: Dispositions générales)</i>	21
3.1.1.2. <i>Hlava druhá: O protisoutěžních praktikách (TITRE II: Des pratiques anticoncurrentielles)</i>	22
3.1.1.3. <i>Hlava třetí: O spojování soutěžitelů (TITRE III: De la concentration économique)</i>	23
3.1.1.4. <i>Hlava pátá: O vyšetřovacích pravomocích (TITRE V: Des pouvoirs d'enquête)</i>	26
4. PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE V EU	28
4.1. SMLOUVA O FUNGOVÁNÍ EVROPSKÉ UNIE.....	28
4.2. ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE.....	28
5. SOUTĚŽNÍ ÚŘAD ČESKÉ REPUBLIKY - ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE	29
5.1. HISTORIE ÚŘADU	29
5.2. PRÁVNÍ RÁMEC	29
5.2.1. <i>Zákon o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže</i>	29
5.2.2. <i>Zákon o ochraně hospodářské soutěže</i>	30
5.2.2.1. <i>Hlava 5: Úřad</i>	30
5.2.2.2. <i>Hlava 6: Řízení Úřadu</i>	30
5.3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA ÚŘADU	32
5.3.1. <i>Sekce veřejné regulace a správy Úřadu</i>	32
5.3.2. <i>Sekce hospodářské soutěže</i>	33
5.3.3. <i>Sekce veřejných zakázek</i>	34
5.3.4. <i>Sekce druhostupňového rozhodování</i>	34

5.3.5. Sekce předsedy Úřadu	34
5.4. KOMPETENCE A ČINNOST ÚŘADU	36
5.4.1. Hospodářská soutěž	36
5.4.2. Veřejné zakázky	38
5.4.3. Veřejná podpora	38
5.4.4. Mezinárodní spolupráce	39
5.4.5. Mediální a informační oblast	41
6. SOUTĚŽNÍ ÚŘAD FRANCIE - AUTORITÉ DE LA CONCURRENCE	42
6.1. HISTORIE ÚŘADU	42
6.2. PRÁVNÍ RÁMEC	44
6.2.1. Organizace (<i>De l'organisation</i>)	44
6.2.2. Kompetence (<i>Des attributions</i>)	44
6.2.3. Jednací řád (<i>De la procédure</i>)	45
6.2.4. Rozhodnutí a opravné prostředky (<i>Des décisions et des voies de recours</i>)	46
6.3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA ÚŘADU	48
6.3.1. Vyšetřovací odbory	51
6.3.2. Správní odbory	51
6.3.3. Specializované odbory	52
6.4. KOMPETENCE A ČINNOST ÚŘADU	55
6.4.1. Poradní činnost	55
6.4.2. Rozhodovací činnost	56
7. KOMPARATIVNÍ ANALÝZA	57
7.1. KOMPARACE PRAMENŮ PRÁVA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE	57
6.1.1. Strukturální rozdíly	58
6.1.2. Obsahové rozdíly	58
7.2. KOMPARACE SOUTĚŽNÍCH ÚŘADŮ	59
7.3. KOMPARACE OFICIÁLNÍCH STRÁNEK ÚŘADŮ	59
8. LEXIKÁLNÍ ANALÝZA	61
8.1. ANALÝZA VYBRANÝCH TERMÍNŮ	61
8.1.1. <i>Les actions concertées</i>	62
8.1.2. <i>La concentration économique</i>	63
8.1.3. <i>Le conseiller auditeur</i>	63
8.1.4. <i>Le jeu de la concurrence</i>	64
8.1.5. <i>La non-contestation des griefs</i>	64
8.1.6. <i>La politique de clémence</i>	65
8.1.7. <i>La saisine</i>	66

8.2. GLOSÁŘ.....	67
ZÁVĚR.....	71
RÉSUMÉ.....	73
POUŽITÉ ZDROJE A LITERATURA.....	75
SEZNAM OBRÁZKŮ.....	79

Úvod

Hospodářská soutěž a konkurence jednotlivých soutěžitelů na daném trhu je naprosto základním pilířem každé tržní ekonomiky, bez kterého trh nemůže fungovat. Jako důkaz můžeme použít i samotnou Českou republiku v období mezi lety 1948 a 1989. Tehdy byla sice uměle vytvořená nulová nezaměstnanost a výroba jela naplno, ale český trh se i přesto hroutil. Ceny výrobků a služeb a poptávku po nich totiž nelze vyvolat uměle, je zapotřebí volný trh. Česká republika a Francie se v mnoha aspektech liší, ať už je to jazyk, mentalita jejich obyvatel nebo historie. Jednu věc ale mají společnou - oba státy jsou nyní funkčními tržními ekonomikami. V takových státech je zcela běžné, že spolu jednotliví soutěžitelé soupeří o pozici na trhu, o co možná nejlepší postavení na něm. Motivací těchto soutěžitelů je generování zisku a tak se snaží o minimalizaci nákladů a maximalizaci příjmů a o zvýšení poptávky po jejich zboží. Takové chování je prospěšné a to především pro spotřebitele, jelikož díky většímu množství konkurentů na trhu má spotřebitel širší možnost volby. Je však nutné, aby chování soutěžitelů bylo zasazeno do určitého právního rámce a omezeno pravidly, tak aby nemohlo docházet k ohrožování hospodářské soutěže jako takové. Zákony jednotlivých zemí i jednotné zákony Evropského společenství proto stanoví závazné normy a pravidla, kterými se soutěžitelé musí při svých aktivitách řídit.

Primárním cílem této bakalářské práce je srovnání úprav práva hospodářské soutěže, potažmo úprav kontrolních orgánů v oblasti hospodářské soutěže, v České republice a ve Francii a následná analýza jejich případné podobnosti či rozdílnosti. V této oblasti lze očekávat, že právní úpravy v obou zemích si budou velice podobné, ba mnohdy budou totožné, jelikož obě vycházejí z práva Evropské unie a snaží se mu co nejvíce přiblížit. Stran kontrolních orgánů se dá očekávat určitá podobnost, jelikož oba kontrolní orgány, ač mohou mít poněkud rozdílnou strukturu či pravomoci, mají stejný hlavní úkol a tím je ochrana hospodářské soutěže. Předpokládám tedy, že v zásadních aspektech, jako jsou například metody vyšetřování, či způsoby trestání viníků, si budou velmi podobné.

Sekundárním cílem práce je lexikální analýza francouzské právní terminologie, konkrétně některých zajímavých výrazů z oblasti hospodářské soutěže.

Tuto práci lze rozdělit na část teoretickou a praktickou.

V teoretické části, které se budou věnovat kapitoly 1 až 6, budou uvedeny prameny práva hospodářské soutěže v obou předmětných zemích. Hlavní důraz pak bude kladen na kapitoly věnující se kontrolním úřadům - Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) v České republice a Autorité de la concurrence (Soutěžní úřad) ve Francii. V těch bude popsána nejen jejich právní úprava, ale také jejich struktura, kompetence a činnost.

V této části práce budu vycházet především z právních předpisů, odborné literatury zabývající se hospodářskou soutěží a oficiálních internetových stránek obou soutěžních úřadů (ÚOHS - www.uohs.cz; Autorité de la concurrence - www.autoritedelaconcurrence.fr)

Praktická část se bude zabývat komparativní analýzou právních úprav v oblasti práva hospodářské soutěže a budou zde shrnuty jejich hlavní podobnosti a rozdílnosti. Také srovnám kontrolní orgány, zejména jejich kompetence. Pro zajímavost zde bude uvedena i komparace oficiálních stránek úřadů.

Stěžejním prvkem praktické části bude lexikální analýza francouzské právní terminologie, především zajímavých výrazů či slovních spojení, na které během psaní práce narazím. Uvedu, jak jsou definovány francouzským Obchodním zákoníkem, jak je definuje český Zákon o ochraně hospodářské soutěže, a zjistím, jaká je jejich dostupnost v různých slovnících. Součástí lexikální analýzy bude dvojjazyčný glosář.

1. Hospodářská soutěž

Než přistoupíme k představení pramenů práva hospodářské soutěže, je myslím nutné nejdříve vysvětlit, co to hospodářská soutěž vlastně je. Jedná se o střetávání nabídek různých soutěžitelů na vymezeném relevantním trhu. Tito soutěžitelé se snaží zaujmout spotřebitele tak, aby se rozhodl koupit výrobek či službu právě od nich. Aby se tak stalo, musí se od ostatních soutěžitelů nějak odlišit, ať už cenou svých výrobků, anebo jejich kvalitou, reprezentativním vzhledem a podobně. V tomto konkurenčním prostředí se tak rodí široká nabídka výrobků a služeb, ze kterých mohou spotřebitelé vybírat. Hospodářská soutěž by se tedy zjednodušeně dala popsat jako soupeření o zákaznickou přízeň.

Hospodářská soutěž striktně vzato neprobíhá jen na straně nabídky, kde jsou její efekty převážně pozitivní (např. zefektivnění výroby, tlak na růst kvality a pokles cen atp.), ale i na straně poptávky, k čemuž však dochází v podstatě jen v případě, že je nabídka deficitní a poptávající je tak ochotný zaplatit i vyšší, mnohdy přemrštěnou, cenu.¹ V této bakalářské práci se však budu zabývat jen hospodářskou soutěží na straně nabídky.

Právní úpravu hospodářské soutěže navíc můžeme rozdělit na tzv. kartelové právo, které se zabývá regulací právních prostředků proti omezování hospodářské soutěže, a na právo chránící proti nekalé soutěži. To dává možnost především samotným soutěžitelům, aby se chránili před takovým jednáním ostatních soutěžitelů, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a deformuje soutěž.²

Předtím, než uvedu prameny práva hospodářské soutěže v obou předmětných státech, je třeba stručně vymezit některé základní pojmy. K tomuto vymezení použiji jako zdroj zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, vymezení ve francouzském obchodním zákoníku je však prakticky totožné.

¹ ELIÁŠ, Karel, Josef BEJČEK, Petr HAJN, Jiří JEŽEK et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 3. vyd. Praha: C.H. Beck, 2002, s. 278

² BĚLOHLÁVEK, Alexander. *Základy obchodního práva, práv průmyslových a práva soutěžního: (v další fázi transformace právního řádu ČR)*. 1. přeprac. vyd. Ostrava: Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, Ekonomická fakulta, 1999, s. 163-167

1.1. Soutěžitel

Soutěžitelem se podle Zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže rozumí „fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právníckými osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli“.³

Soutěžitelem tedy můžeme rozumět jak individuální podnikatele, tedy fyzické osoby, tak i obchodní společnosti a družstva, tedy osoby právnické. Soutěžitelem ale nutně nemusí být podnikatel, hlavním kritériem je zde možnost ovlivnit hospodářskou soutěž. Dále sem řadíme společnosti veřejného práva, sdružení individuálních soutěžitelů, či profesní komory.⁴

1.2. Relevantní trh

Hospodářská soutěž vždy probíhá, popř. je ovlivňována, na konkrétně vymezeném trhu a to ať se jedná o trh celostátní nebo místní (např. území kraje).⁵ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže uvádí, že takovýmto relevantním trhem je „trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedních území.“⁶

1.3. Nekalá soutěž

Nekalá soutěž je definována jako jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Její úpravu nalezneme v Občanském zákoníku, konkrétně v § 2976-

³ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. In: *Sbírka zákonů*. 2001. Dostupné také z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ohs/>

⁴ Hospodářská soutěž. [online]. [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/hospodarska-soutez-opu-4630.html#b11>

⁵ Hospodářská soutěž. [online]. [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/hospodarska-soutez-opu-4630.html#b11>

⁶ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. In: *Sbírka zákonů*. 2001. Dostupné také z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ohs/>

2989. Zákoník stanoví, že nekalou soutěží se rozumí klamavá reklama, klamavé označování zboží a služeb, vyvolání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti závodu, výrobků či služeb jiného soutěžitele, podplácení, zlehčování, srovnávací reklama, pokud není dovolena jako přípustná, porušení obchodního tajemství, dotěrné obtěžování a ohrožení zdraví a životního prostředí. Osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může po rušiteli požadovat, aby se svého jednání zdržel nebo aby odstranil závadný stav, a může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.⁷

⁷ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. In: *Sbírka zákonů*. 2012. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/obcansky-zakonik/>

2. Prameny a struktura práva hospodářské soutěže v českém právním řádu

V této kapitole představím prameny, ze kterých vychází právo hospodářské soutěže v České republice. Nejdříve ale ve stručnosti popíšu vývoj práva hospodářské soutěže u nás.

První zmínku o takovém právu můžeme najít v § 4 rakouského koaličního zákona č. 43. Tento zákon, pocházející z roku 1870, zakazoval úmluvy živnostníků uzavřené s cílem zvýšení ceny zboží, které tak znevýhodňovaly zákazníky. Dalším mezníkem v historii hospodářské soutěže v Českých zemích byl Zákon č. 141/1933 Sb., o kartelech a soukromých monopolech. Tento zákon však nezakazoval kartelové dohody, pouze jejich zneužití. Po druhé světové válce nedošel uplatnění a následně ho zbavilo účinnosti společensky-ekonomické zřízení nastolené v roce 1948. Později vešlo v účinnost vládní nařízení č. 100/1966 Sb., potažmo i jeho novela č. 169/1969 Sb., ve kterých byla formulována základní ustanovení a příklady zakázaných praktik omezujících soutěž. Dalším zákonem byl Zákon č. 63/1991 Sb., který byl vypracován po politických změnách po roce 1989 (v období mezi lety 1989 a 1990 byla právní úprava hospodářské soutěže zahrnuta do novely hospodářského zákoníku č. 103/1990) a který vešel v účinnost 1. března. V letech 1992 a 1993 byl novelizován a následně nahrazen Zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, kterým se bude zabývat následující podkapitola.⁸

2.1. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže⁹

Tento zákon nahradil Zákon č. 63/1991 Sb. a při jeho tvorbě bylo mimo jiné dbáno i na to, aby byl srovnatelný s právními úpravami v zemích Evropské unie. Upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu zboží před praktikami, které by ji mohly vyloučit, omezit nebo jinak narušit či ohrozit. Těmito praktikami se rozumí dohody soutěžitelů, zneužití dominantního postavení soutěžitelů a spojení soutěžitelů nebo narušení orgány veřejné správy. Zákon dále upravuje postup při aplikaci článků

⁸ Vývoj soutěžního práva. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/historie-uradu/vyvoj-soutezniho-prava.html>

⁹ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. In: *Sbírka zákonů*. 2001. Dostupné také z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ohs/>

101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tohoto zákona se používá i v případech, kdy jednání soutěžitelů může mít vliv na obchod mezi členskými státy EU a v případech, kdy jednání soutěžitelů v cizině narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž v České republice. Oproti tomu se tento zákon nevztahuje na ochranu hospodářské soutěže proti nekalé soutěži.

Strukturálně se dělí na celkem devět hlav: Úvodní ustanovení, Dohody narušující soutěž, Dominantní postavení a jeho zneužívání, Spojování soutěžitelů, Úřad, Řízení Úřadu, Správní delikty, Povinnost mlčenlivosti a zachování obchodního tajemství a Společná, zmocňovací, přechodná a zrušovací ustanovení.

2.1.1. Hlava 2: Dohody narušující soutěž

Dohody soutěžitelů lze v první řadě rozdělit na vertikální a horizontální. Za vertikální se považují dohody mezi soutěžiteli působícími na různých úrovních trhu zboží. Za horizontální se považují zaprvé dohody mezi soutěžiteli na stejné úrovni trhu zboží, zadruhé dohody smíšené, kdy soutěžitelé působí současně na stejné horizontální úrovni a odlišné vertikální úrovni trhu zboží. Mezi horizontální dohody také řadíme takové dohody, kde dochází k pochybnostem.

Vymezení dohod, vertikálních či horizontálních, které jsou podle zákona zakázané, může být poměrně obtížné. Patří sem takové dohody, které mají za cíl či za výsledek narušení hospodářské soutěže. Takové dohody jsou zakázané a neplatné. Podle § 3 se jedná zejména o dohody obsahující ujednání

- o přímém nebo nepřímém určení cen,
- o omezení nebo kontrole výroby, odbytu, výzkumu a vývoje nebo investic,
- o rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů,
- o vázání uzavření smlouvy na přijetí dalšího plnění, které nesouvisí s předmětem smlouvy,
- o uplatňování rozdílných podmínek vůči jednotlivým soutěžitelům při shodném nebo srovnatelném plnění, jimiž jsou někteří soutěžitelé zvýhodněni,
- o tom, že účastníci dohody nebudou spolupracovat se soutěžiteli, kteří nejsou účastníky dohody, anebo jim budou působit újmu (tzv. skupinový bojkot).

Je také možné zakázat jen část dohody a to v případě, že důvod zákazu se týká právě jen této části. Dohoda je však zakázána celá, pokud tato část nelze od ostatního obsahu oddělit.

Zakaz se navíc netýká dohod, které přispějí ke zlepšení výroby nebo distribuce zboží, k podpoře technického či hospodářského rozvoje nebo které spotřebitelům vyhrazení podíl na výhodách. Zakázané také nejsou dohody, které povolí tento nebo zvláštní zákon, dohody se zanedbatelným dopadem na hospodářskou soutěž a dohody, které povolí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže výjimkou.

V případě, že Úřad zjistí, že byla uzavřena zakázaná dohoda, rozhodnutím plnění této dohody do budoucna zakáže. Také může rozhodnout o zastavení řízení, a to za podmínky, že zakázaná dohoda nenarušila hospodářskou soutěž podstatně a že účastníci řízení sami navrhnu závazky ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže, jejichž splněním bude odstraněn závadný stav. Tyto závazky mohou účastníci řízení Úřadu navrhnout do 15 dnů od doručení písemného vyrozumění se sdělením výhrad. Ve svém rozhodnutí navíc může Úřad stanovit podmínky a povinnosti k zajištění splnění těchto závazků.

Úřad může znovu zahájit řízení i poté, co bylo zastaveno, a to v případě, že se podstatně změnilly podmínky, které byly rozhodné pro vydání rozhodnutí, že soutěžitelé jednají v rozporu se svými závazky nebo že rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

2.1.2. Hlava 3: Dominantní postavení a jeho zneužívání

Pokud má soutěžitel dominantní postavení, znamená to, že jeho tržní síla mu umožňuje značnou nezávislost na ostatních účastnících trhu. Tržní síla je určena na základě tržního podílu dosaženého soutěžitelem ve zkoumaném období a také na základě jeho hospodářské a finanční síly, překážek vstupu na trh, struktury trhu a dalších.

Zneužití dominantního postavení je zakázáno a podle § 11 je jím zejména

- vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s ostatními účastníky trhu,
- vázání souhlasu s uzavřením smlouvy na podmínku dalšího plnění, které nesouvisí s předmětem smlouvy,

- znevýhodňování ostatních soutěžitelů uplatňováním rozdílných podmínek při shodném nebo srovnatelném plnění,
- zastavení nebo omezení výroby, odbytu nebo výzkumu a vývoje na úkor spotřebitelů,
- dlouhodobé nabízení a prodej zboží za nepřiměřeně nízké ceny.

2.1.3. Hlava 4: Spojování soutěžitelů

Spojováním soutěžitelů se dle vymezení v § 12 rozumí fúze dvou nebo více na trhu dříve samostatně působících soutěžitelů, nabytí podniku nebo části podniku jiného soutěžitele (smlouvou, v dražbě, či jinak), ale také získání možnosti kontrolovat jiného soutěžitele (nabytím účastnických cenných papírů, obchodních nebo členských podílů nebo smlouvou) jednou nebo více osobami-nepodnikateli, kteří již kontrolují alespoň jednoho soutěžitele. Kontrolou se rozumí možnost vykonávat rozhodující vliv na činnost jiného soutěžitele. Spojením je i tzv. společně kontrolovaný podnik, což je soutěžitel dlouhodobě plnící všechny funkce samostatné hospodářské jednotky, který byl založen a je kontrolován více soutěžiteli.

Spojování soutěžitelů v České republice kontroluje a povoluje ÚOHS. Jeho povolení podle § 13 podléhají spojení v těchto případech:

- celkový čistý obrat spojujících se soutěžitelů dosažený za poslední účetní období na trhu ČR je vyšší než 1,5 miliardy Kč a čistý obrat alespoň dvou ze soutěžitelů za toto období je vyšší než 250 milionů Kč,
- čistý obrat dosažený za poslední účetní období na trhu ČR jedním z účastníků fúze nebo nabývaným podnikem/jeho částí nebo soutěžitelem, nad kterým je získávána kontrola nebo alespoň jedním soutěžitelem ze soutěžitelů zakládajících společně kontrolovaný podnik je vyšší než 1,5 miliardy Kč a zároveň celosvětový čistý obrat dosažený za poslední účetní období dalším spojujícím se soutěžitelem je vyšší než 1,5 miliardy Kč.

Řízení o povolení spojení se zahájí na návrh, a to dnem, kdy byl tento návrh se všemi náležitostmi doručen Úřadu. Návrh musí obsahovat odůvodnění, doklady osvědčující skutečnosti rozhodné pro spojení a náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem.

Po zahájení řízení o něm Úřad neprodleně oznámí v Obchodním věstníku a elektronicky a zároveň stanoví lhůtu pro podání námitek proti spojení. Úřad poté posuzuje, zda spojení podléhá jeho povolení, přičemž dospěje k názoru, že a) spojení

nepodléhá jeho svolení, o čemž vydá do třiceti dnů rozhodnutí; b) spojení podléhá jeho povolení, ale nebude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže a spojení proto ve lhůtě třiceti dnů rozhodnutím povolí; c) spojení vzbuzuje vážné obavy z podstatného narušení soutěže a Úřad účastníkům v třicetidenní lhůtě oznámí, že pokračuje v řízení. V takovém případě je Úřad povinen vydat rozhodnutí do pěti měsíců od zahájení řízení.

Pokud ve třicetidenní lhůtě Úřad neučiní žádný z předešlých kroků, spojení se považuje za povolené. Úřad také může případ předat Evropské komisi.

Úřad může účastníky vyzvat k uvedení dalších skutečností nebo důkazů potřebných k vydání rozhodnutí.

Je také možné schválit spojení v tzv. zjednodušeném řízení (§ 16a). Návrh na něj může být podán v případě, že žádný ze soutěžitelů účastnících se spojení nepůsobí na stejném relevantním trhu, případně jejich společný podíl na takovém trhu je menší než 15 %, a zároveň žádný ze soutěžitelů nepůsobí na vertikálním trhu navazujícím na relevantní trh, na kterém působí jiný ze soutěžitelů, případně jejich podíl na každém takovém trhu je menší než 25 %. Zjednodušený návrh lze také podat, když soutěžitel nabývá výlučnou kontrolu nad společným podnikem, ve kterém se dosud podílel na společné kontrole.

Rozhodnutí o povolení spojení ve zjednodušeném řízení Úřad vydá do třiceti dnů od zahájení řízení. V případě, že shledá, že k jeho posouzení potřebuje dodatečné informace, vyzve soutěžitele, aby podali úplný návrh a následně postupuje jako v případě běžné žádosti o povolení spojení.

Hlavními kritérii při posuzování spojení jsou dle § 17 zejména

- potřeba zachování a rozvíjení účinné hospodářské soutěže,
- struktura spojením dotčených trhů,
- podíl spojujících se soutěžitelů na dotčeném trhu a jejich hospodářská a finanční síla,
- právní a jiné překážky vstupu dalších soutěžitelů na dotčené trhy a další.

V případě, že by spojení podstatně narušovalo hospodářskou soutěž, a to především vznikem nebo posílením dominantního postavení jednoho či více ze spojujících se soutěžitelů, Úřad spojení nepovolí. Může ho však také povolit za podmínky přijetí určitých závazků, které ve stanovené lhůtě navrhnou účastníci

řízení. V rozhodnutí pak také může stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků.

Spojení nesmí být uskutečněno, až na některé výjimky, před vydáním rozhodnutí Úřadu a jeho nabytím právní moci. Současně s podáním návrhu na povolení spojení nebo kdykoliv v průběhu řízení mohou účastníci požádat o povolení výjimky z tohoto pravidla, a to v případě, že jim nebo třetím osobám jinak hrozí závažná škoda nebo újma. O tom, zda povolí tuto výjimku, Úřad rozhodne ve třicetidenní lhůtě. Ve svém rozhodnutí může stanovit podmínky a omezení ve prospěch zachování účinné soutěže.

Pokud Úřad zjistí, že ke spojení došlo v rozporu s jeho pravomocným rozhodnutím, anebo pokud k němu došlo bez podání žádosti na jeho povolení, Úřad rozhodne o opatřeních nezbytných k obnově účinné soutěže a souběžně může účastníkům takového spojení uložit pokutu.

V případě, že a) spojení bylo povoleno na základě nepravdivých, neúplných nebo nesprávných podkladů, údajů a informací; b) účastníci uvedli Úřad v omyl; c) účastníci neplní podmínky, omezení nebo závazky, kterými Úřad podmínil spojení, Úřad může své rozhodnutí o povolení spojení zrušit. Řízení o zrušení může Úřad zahájit do jednoho roku od zjištění těchto skutečností, nejpozději však do pěti let od jeho uskutečnění.

Hlavám 5 a 6 (Úřad a Řízení Úřadu) se věnuje podkapitola 5.2. Právní rámec (5. Soutěžní úřad České republiky - Úřad pro ochranu hospodářské soutěže).

2.1.4. Hlava 7: Správní delikty

§ 22 této hlavy stanoví, kdy se soutěžitel dopustí přestupku.

V případě fyzických osob je to tehdy, když poruší pečeť umístěnou během šetření, uzavře některou ze zakázaných dohod, zneužije dominantní postavení, uskutečňuje nedovolená spojení nebo neplní jemu uložené závazky a nápravná opatření. Za porušení pečeti lze uložit pokutu ve výši až 300 000 Kč, za ostatní přestupky až 10 milionů Kč.

V případě osob právnických nebo podnikajících fyzických osob jsou přestupky stejné, výše pokut je za porušení pečeti až 300 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu soutěžitele za poslední účetní období, za ostatní přestupky až 10 milionů Kč nebo 10 % z čistého obratu soutěžitele za poslední účetní období. Za uzavírání zakázaných dohod v souvislosti se zadávacím řízením, uzavíráním smlouvy na plnění veřejných zakázek

nebo s koncesním řízením se kromě pokuty ukládá zákaz plnění veřejných zakázek nebo zákaz plnění koncesní smlouvy na dobu 3 let. Pokud se správního deliktu narušováním hospodářské soutěže dopustí orgán veřejné správy, je mu uložena pokuta až do výše 10 milionů Kč.

V případě, že právnická osoba nebo orgán veřejné správy prokážou, že vynaložili veškeré úsilí k zabránění porušení právní povinnosti, za delikt neodpovídají. Za delikt se také neodpovídá, pokud o něm nebylo do pěti let zahájeno řízení.

K upuštění od uložení pokuty soutěžiteli může Úřad přistoupit v případě, že tento soutěžitel předložil důkazy o existenci dohody, přiznal svou účast na ní, nečinil nátlak na ostatní soutěžitele, aby se jí účastnili a ve správním řízení aktivně napomáhá objasnění případu.

Úřad také může snížit pokutu navrhovanou ve sdělení výhrad, a to až o 50 %, v případě, že soutěžitel poskytne Úřadu nové informace s významnou přidanou důkazní hodnotou a splní podmínky uvedené v předchozím odstavci.

Upustit od pokuty nebo jí snížit lze pouze na základě žádosti podané soutěžitelem.

Za neposkytnutí pravdivých a úplných informací a za neposkytnutí součinnosti během šetření lze soutěžiteli uložit pořádkovou pokutu ve výši až 300 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu za poslední ukončené účetní období, a to opakovaně, maximálně však do celkové výše 10 milionů Kč nebo 10 % z čistého obrátu za poslední ukončené účetní období.

2.1.5. Hlava 8: Povinnost mlčenlivosti a zachování obchodního tajemství

Pokud se osoba vykonávající činnost pro Úřad dozví skutečnost tvořící předmět obchodního tajemství nebo důvěrnou informaci, je povinna zachovat o nich mlčenlivost.

2.1.6. Hlava 10: Společná, zmocňovací, přechodná a zrušovací ustanovení

Tato hlava například stanovuje, že Úřad vyhláškou stanoví obsah a formu návrhu na povolení spojení. Také říká, že řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů.

3. Prameny a struktura práva hospodářské soutěže ve francouzském právním řádu

V této kapitole budou představeny prameny práva hospodářské soutěže ve Francii. Na rozdíl od české právní úpravy, kde pro konkrétnější informace o hospodářské soutěži musíme konzultovat Zákon o ochraně hospodářské soutěže, popř. Zákon o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve francouzském právním řádu je hlavním pramenem Obchodní zákoník.

3.1. Obchodní zákoník (*Code de commerce*)

Francouzský Obchodní zákoník se problematikou práva hospodářské soutěže zabývá velice detailně. Strukturálně se dělí celkem na čtyři části (*la partie*) - legislativní část, předpisy, část dodatků k předpisům a usnesení. Pro potřeby této práce je zásadní především legislativní část. Ta se dále dělí na devět knih (*le livre*), z nichž nás zajímá především kniha čtvrtá, O svobodě cen a o hospodářské soutěži.

3.1.1. Kniha čtvrtá: O svobodě cen a o hospodářské soutěži (LIVRE IV: De la liberté des prix et de la concurrence)

Tato kniha Obchodního zákoníku se dělí na celkem sedm hlav (*le titre*). Jsou to Hlava první: Všeobecná ustanovení, Hlava druhá: O protisoutěžních praktikách, Hlava třetí: O spojování soutěžitelů, Hlava čtvrtá: O transparentnosti, o praktikách omezujících hospodářskou soutěž a o dalších zakázaných praktikách, Hlava pátá: O vyšetřovacích pravomocech, Hlava šestá: O Soutěžním úřadu, Hlava šestá b): O správním řádu a sankcích a Hlava sedmá: Závěrečná ustanovení. Tyto hlavy se poté dělí na články (*l'article*). V následujících podkapitolách se budu věnovat těm hlavám, které mají pro účely této práce zásadní důležitost, přičemž zmíním jen obsah nejdůležitějších článků.

3.1.1.1. Hlava první: Všeobecná ustanovení (TITRE Ier: Dispositions générales)

V této hlavě je například určeno, že pravidla obsažená v předmětné knize se stahují na veškeré aktivity v odvětví produkce, distribuce a služeb. Dále stanoví,

že kromě některých zákonných výjimek jsou ceny statků, produktů a služeb svobodně stanovovány hospodářskou soutěží.¹⁰

3.1.1.2. Hlava druhá: O protisoutěžních praktikách (TITRE II: Des pratiques anticoncurrentielles)¹¹

Tato hlava v článku L420-1 zakazuje veškeré aktivity, které mají nebo mohou mít za následek překažení, omezení nebo poškození hospodářské soutěže a to především jednání ve vzájemné shodě, úmluvy a dohody (*les actions concertées, les conventions et les ententes*), jejichž cílem je omezit přístup či fungování ostatních účastníků na relevantním trhu, bránit svobodnému určování cen soutěží, omezovat či kontrolovat výrobu, odbyt, investice či technický pokrok nebo rozdělit trhy či nákupní zdroje.

Dále je článkem L420-2 zakázáno zneužití dominantního postavení na trhu (*l'exploitation abusive d'une position dominante*) a to především ve formě odmítnutí obchodu, vázaného obchodu, diskriminačních podmínek obchodu nebo zrušení uzavřených dohod z důvodu, že se obchodní partner odmítá podříditi nezákonným podmínkám. Stejně tak je zakázáno zneužívání hospodářské závislosti (*l'exploitation abusive de dépendence économique*) klientů či dodavatelů.

Jsou také zakázány dohody a jednání ve vzájemné shodě, jež mají za cíl poskytnutí výhradních importačních práv na území francouzských společenství a zámořských departmentů.

Veškeré závazky, ujednání a smluvní klauzule stahující se k výše zmíněným zakázaným praktikám jsou neplatné.

Stejně jako v českém právu, i zde nalezneme výjimky z pravidla. Zakázané podle článku L420-4 není takové jednání, které má za následek hospodářský rozvoj (např. vytvořením nových pracovních míst) a které spotřebiteli vyhrazuje přiměřený podíl na výhodách z něj plynoucích. Dále mohou být povoleny určité kategorie dohod, které mají za cíl zlepšení řízení malých a středních podniků.

¹⁰ Francie. Code de commerce: Livre IV : De la liberté des prix et de la concurrence: Titre Ier : Dispositions générales. In: *Sbírka zákonů*. 16.4.2014. Dostupné z: <http://legifrance.com/>

¹¹ Francie. Code de commerce: Livre IV : De la liberté des prix et de la concurrence: Titre II : Des pratiques anticoncurrentielles. In: *Sbírka zákonů*. 16.4.2014. Dostupné z: <http://legifrance.com/>

Dále je zakázáno nabízení zboží spotřebiteli za nepřiměřeně nízkou cenu, jelikož to může mít za následek omezení trhu a zabránění vstupu na něj ostatním účastníkům či jejich zboží.

Rozhodující účast fyzických osob na plánování, organizaci a uskutečnění zakázaných praktik se trestá odnětím svobody na dobu čtyř let a pokutou ve výši 75 000 euro.

3.1.1.3. *Hlava třetí: O spojování soutěžitelů (TITRE III: De la concentration économique)*¹²

Spojování soutěžitelů je vymezeno jako sloučení (*la fusion*) dvou či více původně samostatně fungujících podniků, nabytí přímé nebo nepřímé kontroly nad celkem nebo částí jednoho či více podniků (nabytím účastnických cenných papírů nebo obchodních či členských podílů, smlouvou nebo jinak) jednou nebo více osobami, které už kontrolují alespoň jednu společnost nebo jedním či více podniky. Za spojování soutěžitelů podle předchozí definice se považuje i založení společně kontrolovaného podniku (*l'entreprise commune*), který dlouhodobě splňuje funkce samostatné hospodářské jednotky.

Dohledem nad spojováním soutěžitelů podléhají podle článku L430-2 veškerá spojení, která splňují tyto podmínky:

- a) společný celkový celosvětový čistý obrat podniků nebo skupin fyzických či právnických osob je vyšší než 150 milionů euro,
- b) společný celkový čistý obrat nejméně dvou podniků nebo skupin fyzických či právnických osob na území Francie je vyšší než 50 milionů euro,
- c) operace nespadá do pole působnosti nařízení Evropské komise č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 týkající se spojování soutěžitelů.

Článek L430-2 dále stanoví, že pokud nejméně dvě strany provozují jednu či více maloobchodních jednotek, podléhá spojení kontrole za splnění následujících podmínek:

¹² Francie. Code de commerce: Livre IV : De la liberté des prix et de la concurrence: Titre III : De la concentration économique. In: *Sbírka zákonů*. 16.4.2014. Dostupné z: <http://legifrance.com/>

- a) společný celkový celosvětový čistý obrat podniků nebo skupin fyzických či právnických osob je vyšší než 75 milionů euro,
- b) společný celkový čistý obrat nejméně dvou podniků nebo skupin fyzických či právnických osob působících v maloobchodě na území Francie je vyšší než 15 milionů euro,
- c) operace nespadá do pole působnosti nařízení Evropské komise č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 týkající se spojování soutěžitelů.

Jestliže nejméně jedna ze stran provozuje část svých aktivit nebo veškerou svou aktivitu v jednom nebo více zámořských departmentech, v departmentu Mayotte nebo v zámořských společenstvích Saint-Pierre-et-Miquelon, Saint-Martin a Saint-Barthélemy, podléhá podle článku L430-2 spojení kontrole za těchto podmínek:

- a) společný celkový celosvětový čistý obrat podniků nebo skupin fyzických či právnických osob je vyšší než 75 milionů euro,
- b) individuální celkový čistý obrat nejméně dvou podniků nebo skupin fyzických či právnických osob na území nejméně jednoho územního departmentu či společenství je vyšší než 15 milionů euro nebo 5 milionů euro v maloobchodě,
- c) operace nespadá do pole působnosti nařízení Evropské komise č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 týkající se spojování soutěžitelů.

Spojení musí být předběžně oznámeno Soutěžnímu úřadu (*l'Autorité de la concurrence*). Oznamovací povinnost (*l'obligation de notification*) mají fyzické i právnické osoby nabývající kontrolu nad podnikem či jeho částí. V případě sloučení nebo založení společně kontrolovaného podniku mají oznamovací povinnost všechny zúčastněné strany a oznámení podávají společně. Soutěžní úřad po obdržení oznámení zašle jeho kopii ministroví hospodářství. Samotný akt spojení soutěžitelů se nesmí uskutečnit před jeho povolením Soutěžním úřadem nebo ministrem hospodářství. Výjimkou jsou opodstatněné případy zvláštní naléhavosti, kdy je možné spojení uskutečnit ještě před vydáním rozhodnutí.

Článek L430-5 říká, že Soutěžní úřad se k případům spojování soutěžitelů vyjadřuje do pětadvaceti pracovních dnů od obdržení kompletního oznámení o spojení. Zúčastněné strany mohou v této lhůtě zaujmout opatření k zabránění protikonkurenčních dopadů spojení. V takovém případě se lhůta prodlužuje o čtrnáct

pracovních dnů. Soutěžní úřad má nakonec tři možnosti. Buďto shledá, že konkrétní spojení nespadá do vymezení na začátku této podkapitoly nebo spojení povolí, eventuálně ho podmíní splněním určitých závazků, nebo usoudí, že by spojení mohlo vážně poškodit hospodářskou soutěž a v tom případě ho podrobí důkladnějšímu prozkoumání. V takovém případě pak zkoumá, jestli je spojení schopno vážně ohrozit hospodářskou soutěž a to především tím, že by došlo k posílení dominantního postavení nebo k vytvoření či posílení kupní síly, jež by u dodavatelů vytvořila hospodářskou závislost. Také posoudí, zda by spojení mělo dostatečný přínos na hospodářský rozvoj, jež by kompenzoval škody na hospodářské soutěži. Na vydání rozhodnutí v případě tohoto zkoumání má Úřad šedesát pět pracovních dnů. Soutěžní úřad pak na základě odůvodněného rozhodnutí a) zakáže spojení a zúčastněným stranám přikáže dostatečně napravit konkurenční prostředí; b) povolí spojení a zúčastněným stranám přikáže zajistit dostatečné konkurenční prostředí nebo dosáhnout takového hospodářského rozvoje, aby byly vzniklé škody dostatečně kompenzovány; c) povolí spojení a případně ho podmíní splněním určitých závazků.

V případě, že dojde k uskutečnění spojení, aniž by o něm byl informován Soutěžní úřad, jsou strany podle článku L430-8 nuceny pod hrozbou peněžitě pokuty spojení oznámit a vrátit věci do stavu před spojením (výše pokuty závisí na vážnosti vytýkané skutečnosti, na rozsahu poškození hospodářství a na povaze sankciované jednotky a vypočítává se zvlášť pro každý případ). Úřad pak provede důkladné prozkoumání. Osoby, které měly oznamovací povinnost, navíc mohou dostat peněžitou pokutu, která v případě právnických osob tvoří až 5% z obratu před zdaněním vygenerovaného na území Francie za poslední účetní období (případně se připočte i obrat vygenerovaný nabytou stranou ve stejném období) a u osob soukromých až 1,5 milionu euro. Stejnou pokutou je potrestáno i spojení, jež bylo oznámeno, ale strany nevyčkaly na rozhodnutí Úřadu a nespádají do kategorie spojení, která ze závažných důvodů na rozhodnutí čekat nemusí. V případě zanedbání oznámení nebo neúplného oznámení se přistoupí ke stejné pokutě.

Jestliže Soutěžní úřad shledá, že strany v určené lhůtě nesplnily příkazy, nařízení či závazky (*des injonctions, prescriptions et engagements*) jim uložené v rozhodnutí, Úřad konstatuje neplnění a a) zruší své rozhodnutí o povolení spojení, přičemž strany musí navrátit věci do původního stavu a v měsíční lhůtě znovu podat oznámení

o spojení; b) nařídí stranám dodatečné splnění všech příkazů, nařízení či závazků pod hrozbou peněžité pokuty.

V případě uskutečnění spojení v rozporu s rozhodnutím Úřad pod hrozbou peněžité pokuty nařídí vrácení věcí do původního stavu.

Pokud Úřad zjistí, že došlo ke zneužití dominantního postavení nebo hospodářské závislosti, odůvodněným rozhodnutím (*par décision motivée*) stranám nařídí pozměnění, doplnění nebo zrušení všech smluv, jejichž prostřednictvím došlo ke kumulaci hospodářské síly, jež toto zneužití dovolila.

3.1.1.4. Hlava pátá: O vyšetřovacích pravomocích (TITRE V: Des pouvoirs d'enquête)¹³

Článek L450-1 této hlavy stanoví, že jednatele vyšetřovacích odborů Soutěžního úřadu oprávnění ke své činnosti hlavním zpravodajem mohou přistoupit ke všem šetřením potřebným k uplatňování ustanovení definovaných v druhé, třetí a šesté hlavě. Úředníci zmocnění ministrem hospodářství mohou přistoupit ke všem potřebným šetřením, aby zajistili uplatňování ustanovení celé této knihy. Všichni tito jednatele mohou svou pravomoc uplatňovat na celém území státu.

O šetřeních jsou sepisovány protokoly a zprávy, které jsou postupovány příslušným úřadům.

Jednatelé mohou podle článku L450-3 využívat veřejných komunikací, mezi osmou a dvacátou hodinou vstupovat do všech míst užívaných k obchodním účelům či k poskytování služeb. Do těchto prostor mohou vstupovat i mimo stanovené hodiny, jestliže jsou prostory otevřené veřejnosti nebo v nich probíhají výrobní, zpracovatelské a přepravní činnosti nebo činnost komercializace. Jsou-li však tyto prostory zároveň využívány k bydlení, uvedené časové rozmezí nelze překročit a je zapotřebí soudního povolení.

Jednatelé dále mohou vyžadovat předání účetních knih, faktur a ostatních obchodních záznamů a mají právo na pořízení jejich kopií.

¹³ Francie. Code de commerce: Livre IV : De la liberté des prix et de la concurrence: Titre V : Des pouvoirs d'enquête. In: *Sbírka zákonů*. 16.4.2014. Dostupné z: <http://legifrance.com/>

Zjistí-li jednatelé přešupek nebo zanedbání, mají právo vyžádat od kontrolované osoby identifikaci.

Je-li to pro získání důkazu o přešupku nebo zanedbání nutné, jednatelé mohou zatajit povahu svého jednání a to až do okamžiku vyrozumění kontrolované osoby o zjištění přešupku nebo zanedbání.

Jednatelé smí provádět šetření a zabavovat příslušnou obchodní dokumentaci jen v rámci šetření požadovaných Evropskou komisí, ministrem hospodářství nebo hlavním zpravodajem Soutěžního úřadu a musí jim být uděleno soudní povolení.

Soudce musí ověřit, zda je žádost o povolení opodstatněná. Žadatel musí v této žádosti uvést všechny jemu známé informace, které ho opravňují k šetření. Veškerá šetření a zabavení dokumentů spadají pod pravomoc soudce a ten je oprávněn vstupovat do předmětných prostor v průběhu šetření a může rozhodnout o jeho odložení nebo zastavení.

Šetření probíhá za přítomnosti majitele prostor nebo jeho zástupce a těm je na místě ústně oznámen příkaz k šetření.

Hlavě šesté: O Soutěžním úřadu (*TITRE VI: De l'Autorité de la concurrence*), se podrobněji věnují podkapitoly 6.2 Právní rámec a 6.3. Organizační struktura (kapitola 6. Soutěžní úřad Francie - Autorité de la concurrence).

4. Právo hospodářské soutěže v EU

Prameny práva hospodářské soutěže vycházejí v České republice i ve Francii ze stejného základu, jímž je právo Evropské unie. Díky tomu jsou si v mnohém velmi podobné. Kromě uvedení stěžejních pramenů, o kterých pojednávají předchozí dvě kapitoly, je myslím nutné alespoň stručně popsat i prameny, popřípadě zdroje práva, které můžeme nalézt v právním řádu Evropských společenství.

4.1. Smlouva o fungování Evropské unie¹⁴

Ve Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen Smlouva) se tématům hospodářské soutěže věnuje Hlava VII. Kromě vymezení zakázaných praktik, které by mohly negativně ovlivnit fungování vnitřního trhu (články 101 a 102), jehož znění je v podstatě totožné s vymezením v pramenech České republiky i Francie, se tato část Smlouvy zabývá vymezením pravomocí orgánů, které dohlížejí na funkci EU (články 103-105). Stanovuje tak, že Komise navrhuje nařízení a směrnice, konzultuje je s Evropským parlamentem a následně je schvaluje Rada. Cílem těchto předpisů přitom je především zajištění dodržování zákazů uvedených v člancích 101 a 102, určení prováděcích pravidel ke článku 101, případné podrobnější vymezení rozsahu uplatňování článků 101 a 102 a vymezení poměru mezi vnitrostátními právními předpisy a ustanoveními Smlouvy, popř. předpisy přijatými na základě Smlouvy.

4.2. Úřední věstník Evropské unie

Úřední věstník není pramenem práva, ale jako jeho zdroj je myslím důležité ho zde také uvést. Úřední věstník Evropské unie je oficiální periodikum Evropské unie a vychází denně od úterý do soboty ve všech oficiálních jazycích EU. Řada L tohoto věstníku obsahuje zákonodárství, včetně nařízení, směrnic, rozhodnutí, doporučení a stanovisek. Řada C pak obsahuje informace a oznámení EU. Zřízení a obsah Věstníku vymezuje Smlouva o fungování Evropské unie.¹⁵

¹⁴ Konsolidované znění smlouvy o fungování Evropské unie. In: *Sbírka zákonů EU*. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf

¹⁵ Úřední věstník Evropské unie. *Úřad pro publikace* [online]. 17. 2. 2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: http://publications.europa.eu/official/index_cs.htm

5. Soutěžní úřad České republiky - Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

5.1. Historie úřadu

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále také ÚOHS) je kontrolním orgánem pro oblast hospodářské soutěže v České republice. Pod tímto názvem začal ÚOHS fungovat až 1. listopadu 1996. Prvním oficiálním úřadem byl **Český úřad pro hospodářskou soutěž**, zřízený Zákonem České národní rady č. 173/1991 Sb., který zahájil činnost 1. července 1991. Ten byl v roce 1992 nahrazen **Ministerstvem pro hospodářskou soutěž**. Na jeho činnost pak konečně v roce 1996 navázal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, jenž je poradenským, monitorovacím a konzultačním orgánem. Jeho cílem je vytvářet podmínky pro podporu a ochranu hospodářské soutěže a vykonávat dohled při zadávání veřejných zakázek a veřejné podpory. ÚOHS sídlí, stejně jako jeho dva předchůdci, v Brně, což má deklarovat nezávislost jeho rozhodování (tradičním centrem orgánů státní správy je Praha).¹⁶

5.2. Právní rámec

5.2.1. Zákon o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Působnost ÚOHS je vymezena Zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon stanoví, že ÚOHS je „ústředním orgánem státní správy pro podporu a ochranu hospodářské soutěže proti jejímu nedovolenému omezování“¹⁷. Dále určuje, že Úřad „vytváří podmínky pro podporu a ochranu hospodářské soutěže, vykonává dohled při zadávání veřejných zakázek a vykonává další působnosti stanovené zvláštními zákony“¹⁸. Zákon dále určuje jako sídlo ÚOHS Brno a stanovuje náležitosti jmenování předsedy a místopředsedů, kterým se však budu věnovat v jiné podkapitole.

¹⁶ Historie Úřadu. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/historie-uradu.html>

¹⁷ Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 1996. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa.html>

¹⁸ Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 1996. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa.html>

5.2.2. Zákon o ochraně hospodářské soutěže¹⁹

Existence Úřadu, jeho pravomoci a způsoby boje s protikonkurenčním jednáním jsou dále detailněji vymezeny v zákonu č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, konkrétně v Hlavě 5: Úřad a v Hlavě 6: Řízení Úřadu.

5.2.2.1. Hlava 5: Úřad

Hlava 5 mimo jiné říká, že Úřad vykonává dozor nad tím, jak soutěžitelé plní povinnosti vyplývající ze zákona nebo z rozhodnutí Úřadu a nad tím, zda orgány veřejné správy nenarušují hospodářskou soutěž. Jestliže situace na trzích naznačuje, že dochází k narušení hospodářské soutěže, Úřad provádí nezbytná sektorová šetření a následně navrhuje nutná opatření ke zlepšení soutěžních podmínek. V případě, že by jednání soutěžitelů mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy EU, má Úřad pravomoc aplikovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie a je oprávněn požadovat zastavení protiprávního jednání, nařizovat předběžná opatření, přijímat závazky a ukládat pokuty. (§ 20)

Ve spolupráci s Evropskou komisí má Úřad oprávnění požádat ji o poskytnutí kopií dokumentů nutných pro posouzení případu, konzultovat s ní případy, ve kterých se používá právo Evropské unie, s Komisí a soutěžními úřady ostatních členských států si může vzájemně poskytovat jakékoli faktické nebo právní skutečnosti a další. Navíc je Úřad vůči Komisi povinen poskytnout jí veškeré nezbytné informace či pomoc, písemně informovat Komisi a ostatní soutěžní úřady o zahájení řízení na základě článku 101 nebo 102 Smlouvy, jmenovat zástupce do Poradních výborů pro restriktivní praktiky a pro spojení a na žádost Komise provádět nezbytná šetření.

5.2.2.2. Hlava 6: Řízení Úřadu

Hlava 6 v § 21 stanoví, že řízení o povolení spojení a řízení o povolení výjimky ze zákazu uskutečňování spojení se zahajují na návrh, ostatní řízení se zahajují z moci úřední. Tato hlava dále definuje účastníky řízení, jimiž jsou buďto osoby s oznamovací povinností nebo osoby, o jejichž právech a povinnostech se rozhoduje. Účastníkem také

¹⁹ Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. In: *Sbírka zákonů*. 2001. Dostupné také z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ohs/>

může být pouze jeden soutěžitel a to v případě, že je účastníkem každé z kumulativních vertikálních dohod. Řeší-li se případ, ve kterém by účastníkem měla být právnická osoba, která zanikla, řízení se vede s jejími právními nástupci.

Co se týče spisu o vyšetřování, jsou z něho vyloučeny části, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobné tajemství.

Účastníci řízení, kteří tvrdí, že se na ně vztahuje některá výjimka, jsou povinni předložit důkazy prokazující, že jsou k jejímu použití splněny podmínky. Stejně tak v případě, že účastníci navrhnou závazky, jsou povinni prokázat, že jejich splnění je dostatečné k obnovení nebo zachování účinné hospodářské soutěže.

Hlava 6 v § 21e, f a g dále stanoví, že soutěžitelé i orgány veřejné moci jsou povinni poskytovat Úřadu úplné, správné a pravdivé obchodní záznamy a tyto jsou povinni Úřadu poskytnout v jím stanovené lhůtě. Soutěžitelé jsou dále povinni podrobit se šetření Úřadu ve všech obchodních prostorech. Zaměstnanci Úřadu, popř. další Úřadem pověřené osoby, jsou oprávněni vstupovat do obchodních prostor, ověřit, zda se v případě dokumentů a záznamů jedná o obchodní záznamy a do těch nahlížet a pořizovat jejich kopie, ať jsou v jakékoli formě, pečeti obchodní prostory, požadovat od kontrolovaných osob součinnost, popř. vysvětlení k obchodním záznamům. Za účelem šetření jsou zaměstnanci oprávněni zjednat si přístup do obchodních prostor a k obchodním záznamům. Samotné šetření se pak provádí na základě písemného pověření předsedy Úřadu nebo jiné osoby k tomu oprávněné. Před zahájením šetření je soutěžiteli sdělen jeho právní důvod a účel a soutěžitel je poučen o svých právech a povinnostech podle tohoto zákona. Z důvodu uložení obchodních záznamů v jiných než obchodních prostorech může šetření probíhat i v nich a to s předchozím souhlasem soudu.

V řízeních s unijním prvkem (o porušení článku Smlouvy) postupuje Úřad podle zásad stanovených v tomto zákoně. Pokud ve stejné věci vede řízení Komise nebo jiný soutěžní úřad, Úřad může řízení zastavit, případně přerušit.

5.3. Organizační struktura úřadu

V čele Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže stojí předseda a tři místopředsedové.

Předsedu jmenuje prezident republiky a to na návrh vlády. Jeho funkční období je 6 let a nikdo nemůže být do funkce předsedy jmenován více než dvakrát. Předseda nesmí být členem politické strany nebo hnutí. Ze své funkce může odstoupit anebo může být odvolán prezidentem na návrh vlády a to v případě, že nevykonává funkci po dobu delší než 6 měsíců nebo pokud závažným způsobem narušuje důstojnost své funkce nebo narušuje nezávislost a nestrannost Úřadu.²⁰ Nynějším předsedou je od 9. července 2009 Ing. Petr Rafaj, který byl od roku 2002 členem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředsedové plní úkoly dle rozhodnutí předsedy, který je jmenuje a případně i odvolává a také určuje pořadí jejich zastupování. Nynějším prvním místopředsedou je JUDr. Hynek Brom, dalšími místopředsedy jsou pak JUDr. Eva Kubišová a JUDr. Michal Petr Ph.D.

Dalšími pilíři Úřadu jsou bezpečnostní ředitel, kabinet poradců předsedy, sekretariát úřadu a interní auditor.

ÚOHS se dále dělí do následujících sekcí: Sekce veřejné regulace a správy Úřadu, Sekce hospodářské soutěže, Sekce veřejných zakázek, Sekce druhostupňového rozhodování a Sekce předsedy Úřadu.

5.3.1. Sekce veřejné regulace a správy Úřadu²¹

Sekce veřejné regulace a správy Úřadu zahrnuje Referát legislativy, Odbor veřejné podpory, Odbor kontroly tržní síly, Odbor hospodářské správy a Referát autodopravy.

²⁰ Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 1996. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa.html>

²¹ Organizační struktura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/organizacni-struktura.html>

5.3.2. Sekce hospodářské soutěže²²

Sekce hospodářské soutěže se dělí na Odbor kartelů, Odbor fúzí, Odbor dominance a vertikálních dohod - výroba, Odbor dominance a vertikálních dohod - služby a Odbor hlavního ekonoma.

- Odbor kartelů má na starosti odhalování horizontálních dohod a to za využití Leniency programu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (tento program zajišťuje spolupracujícím účastníkům kartelových dohod mírnější režim ukládání pokut). Odbor dále kontroluje plnění povinností plynoucích z rozhodnutí Úřadu, zpracovává koncepční materiály a připomínky k legislativním návrhům a zabývá se mezinárodní spoluprací.
- Hlavními úkoly Odboru fúzí jsou posuzování dopadů spojení soutěžitelů na hospodářskou soutěž, kontrola, zda nedochází ke spojování soutěžitelů před podáním návrhu na jeho povolení a poskytování přednotifikačních konzultací pro potenciálně se spojující soutěžitele.
- Odbory dominance a vertikálních dohod se zabývají činností ve věcech dohod narušujících soutěž a zneužití dominantního postavení a to v sektoru výroby a služeb. Jedná se především o obory energetiky, plynu, tepla, spotřebního zboží, zemědělství, zdravotnictví, farmacie, vody, telekomunikace, bankovníctví a pojišťovnictví atd. Odbory se podílejí na zpracování koncepčních materiálů nebo připomínek k legislativním návrhům a to jak v národním, tak v mezinárodním měřítku.
- Odbor hlavního ekonoma spolupracuje s ostatními odbory a to při šetření nejnáročnějších případů v oblasti zneužití dominantního postavení, zakázaných dohod a spojování soutěžitelů, ve kterých jsou prováděny ekonomické analýzy. Dále poskytuje nezávislá ekonomická stanoviska, připravuje metodické materiály atp.

²² Hospodářská soutěž. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez.html>

5.3.3. Sekce veřejných zakázek²³

Sekce veřejných zakázek se dále dělí na tři úseky - Úsek veřejných zakázek I, II a III. Úsek I se skládá z Odborů veřejných zakázek I, II a III a z Odboru kontroly veřejných zakázek I. Úsek II se skládá z Odborů veřejných zakázek IV, V a VI a z Odboru kontroly veřejných zakázek II. Úsek III se skládá z Odborů veřejných zakázek VII a VII a z Odboru monitoringu veřejných zakázek a bid riggingu²⁴.

5.3.4. Sekce druhostupňového rozhodování²⁵

Sekce druhostupňového rozhodování se skládá z Odboru druhostupňového rozhodování I - Hospodářská soutěž, Odboru druhostupňového rozhodování II - Veřejné zakázky a z Odboru právních analýz.

5.3.5. Sekce předsedy Úřadu²⁶

Sekce předsedy Úřadu se dělí na Odbor právní, Ekonomický odbor, Referát účtárny, Odbor ICT a forenzní analýzy, Odbor mezinárodní a vnějších vztahů a Referát personalistiky.

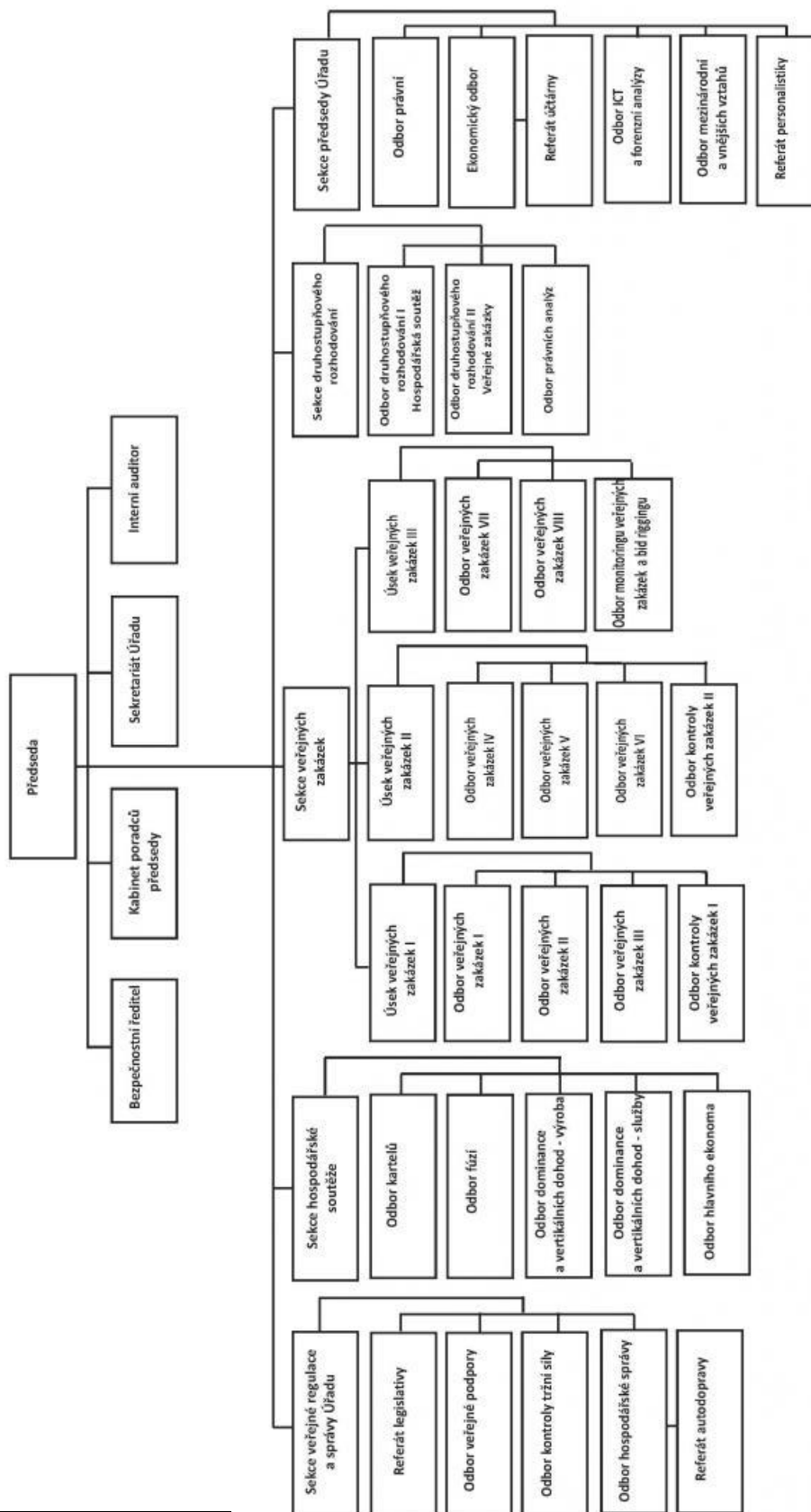
²³ Organizační struktura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/organizacni-struktura.html>

²⁴ bid rigging je jedna z nejzávažnějších forem kartelových dohod, která ovlivňuje průběh a výsledek zadávacích řízení; jedná se o spolupráci dodavatelů při přípravě a podávání nabídek do vypsání tendru

²⁵ Organizační struktura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/organizacni-struktura.html>

²⁶ Organizační struktura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/organizacni-struktura.html>

Obrázek č.1: Organizační struktura ÚOHS²⁷

²⁷ Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/organizacni-struktura.html>

5.4. Kompetence a činnost úřadu

Činnost Úřadu můžeme rozčlenit do několika dílčích oblastí. Jsou jimi činnost v oblasti hospodářské soutěže (zneužití dominantního postavení, zakázané dohody, spojování soutěžitelů), dohled nad zadáváním veřejných zakázek, činnost v oblasti veřejné podpory, mezinárodní spolupráce a činnost v mediální a informační oblasti.

5.4.1. Hospodářská soutěž²⁸

Hlavním cílem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je především ochrana účinné soutěže a její rozvoj. K těmto cílům Úřad využívá různých nástrojů, především však legislativní a rozhodovací činnosti.

V oblasti legislativy přinesl největší změny zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, který Úřad připravil v roce 2000. Tento zákon pozměnil posuzování dominantního postavení soutěžitelů (záleží na jejich tržní síle, ne na podílu dodávek jejich zboží na relevantní trh) a spojování soutěžitelů (záleží na výši jejich obrátu, ne na tržní síle).

Od roku 2001 dále Úřad využívá (jako jeden z prvních antimonopolních úřadů na světě) tzv. *Leniency program*, který slouží ke snadnějšímu a efektivnějšímu odhalování kartelových dohod, jež jsou považovány za vůbec nejzávažnější formu protisoutěžního jednání. Tento program v podstatě zaručuje účastníkům kartelů možnost vyvarovat se pokuty v případě, že kartel sami nahlásí a dopomohou k odstranění jeho následků.

Dalším nástrojem, který Úřad využívá, jsou blokové výjimky. Ne všechny dohody mají takový rozsah, aby dokázaly ohrozit hospodářskou soutěž. Jedná se především o dohody mezi malými a středními podnikateli. V osmi vymezených případech²⁹ tak tito podnikatelé nemusí Úřad žádat o povolení, což je výhodné nejen pro ně, ale i pro samotný Úřad, který se tak může plně věnovat závažnějším případům způsobilým omezit soutěž.

²⁸ BEDNÁŘ, Josef. *Činnost ÚOHS v letech 1999-2004*, s. 2-13

²⁹ výjimky pro určité druhy vertikálních dohod, dohod o výzkumu a vývoji, o poskytování technologií, o specializaci, dohod v oblasti pojišťovnictví, dohod týkajících se konzultací o cenách v osobní letecké dopravě a přidělování volného letištního času, dohod v oblasti drážní, silniční a vnitrozemské vodní dopravy, druhy vertikálních dohod o distribuci a servisu motorových vozidel

Co se týče rozhodovací činnosti, Úřad se snaží především o odstranění důsledků protisoutěžního jednání. Mezi nejzávažnější formy protisoutěžního jednání patří především zneužívání dominantního postavení a kartelové dohody, Úřad proto roku 1999 prošel rozsáhlou vnitřní reorganizací, při níž bylo zřízeno samostatné kartelové oddělení, jehož cílem je především odhalování a postih cenových dohod. Ty jsou Úřadem od roku 1999 sankcionovány mnohem přísněji. Ukládání vysokých pokut však není hlavním cílem Úřadu, o čemž svědčí i tzv. *závazky*. Tento právní institut umožňuje zastavení řízení, jestliže se soutěžitel v jeho úvodní fázi zaváže k ukončení svého protisoutěžního jednání. Stejně jako u leniency programu, i zde profitují obě strany - soutěžitel, který má šanci vyvážnout bez pokuty, i Úřad, jenž se může věnovat závažnějším případům.

Při vybírání případů k prošetření se Úřad spoléhá jak na stížnosti od účastníků soutěže, tak na svá vlastní pozorování (tisk, činnost Evropské komise, činnost světových úřadů pro ochranu hospodářské soutěže).

Kromě aktivní represivní činnosti spočívající v odhalování a postihování protisoutěžního chování se Úřad snaží také o prevenci. Za tímto účelem byl vytvořen tzv. *Compliance program*. Jedná se o interní program, který podnikům pomáhá dodržovat soutěžní normy a zaručuje tak soulad jejich obchodních praktik se soutěžním právem. Jeho cílem je především zamezit kartelovým dohodám a pomoci podnikům pochopit hospodářskou soutěž. Vzor takového programu přitom lze nalézt na oficiálních stránkách Úřadu.

Pokud jde o oblast spojování soutěžitelů, která by mohla vážným způsobem narušit hospodářskou soutěž, Úřad může spojení buďto zakázat, anebo ho povolit za předpokladu dodržení určitých podmínek. Tyto podmínky, jež Úřad ukládá ve svých rozhodnutích, jsou srovnatelné s těmi, které ve svých rozhodnutích ukládá Evropská komise a jejich dodržování Úřad aktivně kontroluje. Je třeba říci, že jen cca 3 % posuzovaných spojení jsou Úřadem zakázána nebo podmíněna splněním výše zmíněných podmínek či závazků. Jedná se o taková spojení, která by mohla velmi vážným způsobem narušit soutěžní prostředí a poškodit konečné spotřebitele a Úřad shledá, že ani podmínění takového spojení určitými závazky a podmínkami by soutěž neochránilo.

Kromě postihování zakázaných spojení se Úřad zaměřuje také na předběžnou kontrolu spojování soutěžitelů. Ta má soutěžitelům zabránit ve zneužívání případného dominantního postavení získaného samotným spojením. Bylo nutné změnit systém povinné notifikace tak, aby byla pro soutěžitele snazší a přehlednější. Upustilo se od posuzování tržního podílu jako kritéria pro notifikaci spojení, novým kritériem se stala velikost obrátu spojujících se soutěžitelů. Toto opatření snížilo administrativní zátěž podniků.

Úřad prosazuje efektivní hospodářskou soutěž také za pomoci tzv. pasivní legislativy, kdy tvůrcům legislativních norem i nelegislativních materiálů adresuje své případné připomínky, aby tak prosadil prosoutěžní principy.

5.4.2. Veřejné zakázky³⁰

Zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů byl Úřad pro ochranu hospodářské soutěže pověřen dohledem nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a byl tak zmocněn vydávat předběžná opatření, rozhodovat, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem, ukládat nápravná opatření a kontrolovat úkony zadavatele při zadávání veřejných zakázek.³¹ Takováto kontrola je vzhledem k velkému objemu veřejných prostředků, které veřejnými zakázkami procházejí, velmi důležitá a Úřad ji vykonává od roku 1995. Cílem Úřadu je především zabezpečit volnou a svobodnou soutěž mezi dodavateli zakázek, zajistit, že dojde k výběru té nejvhodnější nabídky a v neposlední řadě také uspořit veřejné finanční prostředky. V oblasti zadávání veřejných zakázek můžeme činnost Úřadu rozčlenit na činnost rozhodovací, kontrolní a metodickou.

5.4.3. Veřejná podpora³²

Poskytování veřejné podpory vybraným subjektům na trhu je, až na mimořádné výjimky³³, obecně zakázáno. Zvýhodňování určitých účastníků trhu na úkor ostatních

³⁰ BEDNÁŘ, Josef. *Činnost ÚOHS v letech 1999-2004*, s. 14-19

³¹ Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 2006. Dostupné také z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa/verejne-zakazky.html>

³² BEDNÁŘ, Josef. *Činnost ÚOHS v letech 1999-2004*, s. 20-23

³³ podpora ve formě podpory de minimis, podpora služeb obecného hospodářského zájmu, podpora v oblasti výzkumu, vývoje a inovací atp.

účastníků vede k ohrožení hospodářské soutěže. Oblast veřejné podpory je v Evropské unii jednou ze striktně sledovaných oblastí a Česká republika byla až do roku 1999 v této oblasti hodnocena negativně. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže proto převzal pravomoci v oblasti dohledu nad oblastí veřejné podpory od Ministerstva financí, a to v květnu roku 2000, kdy nabyl účinnosti zákon č. 59/2000 Sb., o veřejné podpoře³⁴. Tento transfer pravomocí byl uskutečněn i na základě doporučení Evropské komise. Úřad v oblasti veřejné podpory vykonává koordinační, poradenskou, konzultační a monitorovací činnost, přičemž jeho kompetence jsou vymezeny zákonem č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon stanoví, že Úřad „spolupracuje s poskytovatelem před oznámením veřejné podpory Komisi³⁵, spolupracuje s Komisí a s poskytovatelem v průběhu řízení před Komisí, vede evidenci poskytnutých veřejných podpor na území České republiky a předkládá Komisi výroční zprávu, vykonává kontrolu nad plněním pravomocných rozhodnutí o veřejné podpoře vydaných Úřadem podle právních předpisů platných před účinností tohoto zákona a rozhoduje o ukládání pokut podle tohoto zákona“³⁶.

5.4.4. Mezinárodní spolupráce

Aby docházelo k účinnému prosazování soutěžních pravidel, je nutné, aby spolu jednotlivé soutěžní úřady spolupracovaly a vyměňovaly si své zkušenosti. K tomuto účelu jim slouží hned několik organizací, jejichž členy jsou jak český Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, tak francouzský Soutěžní úřad. Těmito organizacemi jsou především Mezinárodní soutěžní síť (*ICN- International Competition Network*), Evropská soutěžní síť (*ECN- European Competition Network*), Sdružení evropských soutěžních úřadů (*ECA- European Competition Authorities*) a Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (*OECD- Organisation for economic co-operation and development*).

³⁴ tento zákon byl zrušen zákonem č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů

³⁵ Evropská komise

³⁶ Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 2004. Dostupné také z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa/verejna-podpora.html>

- **Mezinárodní soutěžní síť (ICN)**

Mezinárodní soutěžní síť je jedinou celosvětovou mezinárodní organizací, která se zabývá aplikací soutěžního práva. Členové do ní vstupují dobrovolně a sdílejí mezi sebou informace potřebné k zefektivnění ochrany hospodářské soutěže. Organizačně je ICN členěna na řídicí skupinu a několik pracovních skupin, které společným úsilím formulují svá doporučení. Tato doporučení nejsou pro členy sítě závazná.³⁷

- **Evropská soutěžní síť (ECN)**

Evropská soutěžní síť je fórum pro diskuzi a spolupráci evropských soutěžních úřadů, které zajišťuje spolupráci mezi Komisí EU a soutěžními úřady členských států EU. Zajišťuje mezi nimi vzájemné informování o nových případech a vykonaných rozhodnutích, koordinuje vyšetřování a vzájemnou pomoc při něm, zajišťuje výměnu důkazů a jiných informací a dává prostor k diskuzi o otázkách společného zájmu (bankovníctví, cenné papíry, energetika, farmaceutika, zdravotní péče atd.).³⁸

- **Sdružení evropských soutěžních úřadů (ECA)**

Sdružení evropských soutěžních úřadů je neformální organizace, která spojuje soutěžní úřady zemí Evropského hospodářského prostoru³⁹ a Evropského sdružení volného obchodu⁴⁰. Hledá cesty, jak v Evropě implementovat tzv. *nejlepší praktiky*, snaží se zlepšovat spolupráci mezi soutěžními úřady a její členové hledají řešení společných problémů. Organizačně se člení do několika pracovních skupin (*Leniency, Fúze, Finanční služby, Energie*).⁴¹

³⁷ International Competition Network. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/international-competition-network-icn.html>

³⁸ European Competition Network. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/european-competition-network-ecn.html>

³⁹ členské státy EU (vyjma Chorvatska) a Island, Lichtenštejnsko a Norsko

⁴⁰ Island, Lichtenštejnsko, Norsko, Švýcarsko

- **Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD)**

Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj je fórum, které porovnává zkušenosti jednotlivých členských států a koordinuje jejich politiky s výjimkou kultury a armády, napomáhá s řešením vznikajících problémů a přijímá rozhodnutí, doporučení a deklaráce. Tato doporučení jsou zpravidla nezávazná, ale jsou velmi ceněná a většina vlád členských zemí je proto přijímá a plní. Organizačně se OECD člení na Radu OECD, podpůrné orgány a odborné výbory.⁴²

5.4.5. Mediální a informační oblast⁴³

Tato oblast je pro Úřad důležitá především proto, že napomáhá zajištění transparentnosti jeho rozhodovací činnosti. Na oficiálních stránkách (www.uohs.cz) tak může široká veřejnost najít široký rejstřík jeho pravomocných rozhodnutí. K jednotlivým případům jsou navíc vydávány tiskové zprávy a Úřad také pořádá tiskové konference k případům větší závažnosti. Úřad se navíc pravidelně objevuje i v tisku, autorem takových článků či komentářů je přitom většinou předseda. Záznamy různých rozhovorů s činiteli Úřadu, přednášky i přepisy publikovaných článků přitom můžeme najít na jeho oficiálních stránkách. Spolupráce s médii se však neváže jen na oblast České republiky, ale i na zahraničí, jedná se především o spolupráci s deníky na Slovensku, v Rakousku a v Německu.

Na stránkách Úřadu dále můžeme najít tzv. Informační listy. Jedná se o publikace vydávané několikrát ročně (do roku 2010 byly vydávané šestkrát ročně, nyní vychází třikrát ročně), které se většinou zaměřují na konkrétní problematiku. Pro příklad uveďme, že v roce 2013 vyšly tyto listy: Veřejné zakázky aktuálně, Významná tržní síla a Leniency a narovnání. Dalším zdrojem informací pro veřejnost jsou pak výroční zprávy, taktéž dostupné na stránkách Úřadu.

⁴¹ European Competition Authorities. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z:<http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/european-competition-authorities-eca.html>

⁴² OECD. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z:<http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/oecd.html>

⁴³ BEDNÁŘ, Josef. *Činnost ÚOHS v letech 1999-2004*, s. 28-30

6. Soutěžní úřad Francie - Autorité de la concurrence

Autorité de la concurrence, neboli Soutěžní úřad (tento překlad jsem zvolila i pro snadnější odlišení od českého Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže), je nezávislý správní orgán, který se zabývá kontrolou protikonkurenčních praktik, zajišťuje správný chod trhu a kontroluje spojování soutěžitelů. Zajišťuje kontrolu nad soutěžním trhem ve Francii a zároveň přispívá k fungování trhů na evropské i celosvětové úrovni. V následujících podkapitolách přiblížím jeho vývoj do dnešní podoby, který započal roku 1953.

6.1. Historie úřadu⁴⁴

Stejně jako český Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, tak i francouzský Soutěžní úřad je vlastně nástupcem předchozích úřadů, které ve Francii fungovaly od roku 1953.

Jako prvního předchůdce moderního Úřadu můžeme označit **Odbornou komisi dohod** (*la Commission technique des ententes*), kterou zřídil dekret z 9. srpna 1953 a který stanovil náležitosti nedovolených dohod.

Zákon z 2. července 1963 později informoval také o zneužití dominantního postavení a ustanovil tak **Odbornou komisi dohod a dominantního postavení** (*la Commission technique des ententes et des positions dominantes*). Tato Komise měla za úkol informovat ministerstvo hospodářství o případných zakázaných dohodách a zneužití dominantního postavení.

Zákonem z 19. července 1977 byla vytvořena **Soutěžní komise** (*la Commission de la concurrence*), která měla oproti svému předchůdci dvě kompetence navíc - radila vládě ve všech otázkách týkajících se hospodářské soutěže a vyjadřovala se k probíhajícím nebo plánovaným spojením soutěžitelů.

Dalším nástupcem byla **Soutěžní rada** (*le Conseil de la concurrence*), kterou ustanovilo nařízení z roku 1986. Toto nařízení také zavedlo několik změn,

⁴⁴ Autorité de la concurrence. *Autorité de la concurrence* [online]. Mars 2009 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=167&id_article=1079

především dalo společnostem větší možnosti odvolání, dále převedlo sankční povinnosti z ministerstva hospodářství přímo na Radu a zajistilo více práv všem zúčastněným. V následujících letech došlo k rozšíření pole působnosti Rady. Zákon z 11. prosince 1992 jí zmocnil k aplikaci článků 81 až 83 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství. Zákon z 1. července 1996 pak rozšířil její kompetence v oblasti nepřiměřeného zvýšení cen. Zákon o nových hospodářských regulacích (*le Loi NRE*) z 15. května 2001 upravil zákon hospodářské soutěže tak, aby došlo k zefektivnění boje proti zakázaným praktikám, k zajištění respektování principu rovnosti zbraní⁴⁵, ke zlepšení mezinárodní spolupráce a k systematictější a transparentnější kontrole spojování soutěžitelů. Francouzské soutěžní právo navíc zaznamenalo rozsáhlou modernizaci díky právu Evropské unie, když 1. května 2004 vstoupilo v platnost Nařízení Komise EU č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002. Toto nařízení upravilo postup při prosazování soutěžních pravidel popsanych ve člancích 81 a 82 Dohody o evropských společenstvích a mimo jiné dalo více pravomocí úřadům pro ochranu hospodářské soutěže členských států.⁴⁶

Samotný Soutěžní úřad tak, jak jej známe dnes, vznikl roku 2008 Zákonem o modernizaci hospodářství č. 2008-776 ze dne 4. srpna 2008 (*Le loi de modernisation de l'économie n° 2008-776 du 4 août 2008*). Tento zákon v podstatě přetvořil stávající Soutěžní radu v nový Soutěžní úřad, na který byly převedeny i všechny její kompetence a byly mu přiznány i kompetence nové. Tato transformace měla za cíl především přiblížit francouzský systém soutěžního práva tomu evropskému.

⁴⁵ tento princip vyjadřuje, že žádná ze stran nesmí být v podstatné nevýhodě vůči protistraně při přednesu své záležitosti a má mít stejné možnosti účasti, vyjádření i jednání

⁴⁶ Nařízení Komise EU 1/2003 - Nová právní úprava ochrany hospodářské soutěže (dohody narušující soutěž a ochrana před zneužitím dominantního postavení). *Epravo.cz* [online]. © 1999-2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/narizeni-komise-eu-12003-nova-pravni-uprava-ochrany-hospodarske-souteze-dohody-narusujici-soutez-a-ochrana-pred-zneuzitim-dominantního-postaveni-21896.html>

6.2. Právní rámec⁴⁷

Existence Soutěžního úřadu je vymezena ve francouzském Obchodním zákoníku, konkrétně se jedná o knihu IV: O svobodě cen a hospodářské soutěži, hlavu šestou: O Soutěžním úřadu (*Livre IV: De la liberté des prix et de la concurrence. Titre VI: De l'Autorité de la concurrence.*). Tato část zákoníku se dále člení na čtyři kapitoly (*le chapitre*): Organizace, Kompetence, Jednací řád a Rozhodnutí a opravné prostředky.

6.2.1. Organizace (*De l'organisation*)

Kapitole Obchodního zákoníku o organizaci Soutěžního úřadu se věnuje kapitola 6.3. Organizační struktura úřadu.

6.2.2. Kompetence (*Des attributions*)

Články L462-1 a L462-2 této kapitoly Obchodního zákoníku stanoví, že Soutěžní úřad může být konzultován parlamentními výbory v otázce návrhů zákonů a také ve všech otázkách týkajících se hospodářské soutěže. Stejně tak je jeho názor v těchto otázkách k dispozici vládě, teritoriálním společenstvím, profesním a odborovým organizacím, spotřebitelským organizacím, zemědělským, živnostenským, obchodním a průmyslovým komorám, Nejvyššímu úřadu pro šíření díla a ochranu práv na internetu⁴⁸ a střediskům pro sledování cen a příjmů v některých departmentech. Vláda navíc musí Úřad konzultovat v případech zavádění nového režimu, který má za výsledek podmínění výkonu určité profese či vstupu na trh kvantitativními omezeními, ustanovení výhradních práv v určitých zónách nebo zavedení jednotných pravidel v oblasti cen a podmínek prodeje. Článek L462-4 navíc říká, že k otázkám hospodářské soutěže se může Soutěžní úřad vyjadřovat z vlastní iniciativy a ministři hospodářství nebo ministři působícímu v dotčeném oboru může doporučit konkrétní řešení, jak zlepšit soutěžní prostředí na daném trhu.

Podle článku L462-5 může stížnost proti protisoutěžním praktikám Soutěžnímu úřadu předložit ministr hospodářství, společnosti nebo organizace uvedené

⁴⁷ Francie. Code du commerce: De la liberté des prix et de la concurrence. In: *Sbírka zákonů*. 2014.

Dostupné z:

<http://legifrance.com/affichCode.do?idArticle=LEGIARTI000006231948&idSectionTA=LEGISCTA000006133183&cidTexte=LEGITEXT000005634379&dateTexte=20140416>

⁴⁸ HADOPI- Haute Autorité pour la diffusion des œuvres et la protection des droits sur internet

v předchozím odstavci. Úřad pak prozkoumává, jestli řečené praktiky odpovídají vymezení v obchodním zákoníku a popřípadě rozhodne o uložení sankcí či příkazů. Soutěžní úřad se přitom nemůže zabývat praktikami, jež proběhly před více jak pěti lety, jestliže se v tomto období nezabýval jejich prozkoumáním. Úřad také může odůvodněným rozhodnutím zamítnout stížnost, pokud shledá, že žalobce nemá dostatečný právní zájem, že uvedené skutky nespádají do pole jeho působnosti, že důkazy o skutcích nejsou dostatečně přesvědčivé nebo pokud zjistí, že se případem již zabývá nebo zabýval jiný soutěžní úřad nebo Evropská komise.

Poznatky a dokumentaci, které Soutěžní úřad získá během svých vyšetřování, může poskytnout Evropské komisi nebo soutěžnímu úřadu jiné země Evropské unie s podmínkou reciprocity a zachování obchodního tajemství.

6.2.3. Jednací řád (*De la procédure*)

Jednacím řádem se zabývají články L463-1 až L463-8. Řízení (*la procédure*) před Soutěžním úřadem je kromě vymezených výjimek sporné. Hlavní zpravodaj nebo jím pověřený zástupce sdělí výhrady stranám sporu a vládnímu komisaři. Ti pak mohou ve dvouměsíční lhůtě nahlížet do spisu a vyjadřovat k němu své připomínky. Strana, proti které je podána výhrada, má povinnost bezodkladně sdělit příslušnému zpravodaji všechny změny ve svém právním stavu. Zpráva o zahájení jednání je následně úředně doručena stranám, vládnímu komisaři a příslušným ministrům. Zpráva obsahuje dokumentaci, na které zpravodaj staví svou žalobu a případné námítky stran. Strany mají dvouměsíční lhůtu na vyjádření se k žalobě. Hlavní zpravodaj může ve výjimečných případech nenapadnutelným rozhodnutím prodloužit o jeden měsíc lhůtu, ve které je možno nahlížet do spisu a ve které mohou strany formulovat své připomínky.

Hlavní zpravodaj může stranám zakázat nahlížení do spisů či jejich částí, které by mohly ohrožovat obchodní tajemství ostatních stran. Výjimkou jsou případy, kdy je takové nahlížení nezbytné pro ochranu práv na obhajobu žalované strany.

Vyzrazení informací zjištěných o druhé straně během nahlížení do spisů během řízení se trestá.

Zasedání (*les séances*) Soutěžního úřadu nejsou veřejná a kromě zástupců Úřadu se jich mohou zúčastnit jen předmětné strany a vládní komisař. Kromě toho může

Soutěžní úřad předvolat všechny osoby, jejichž výslech mu podle jeho názoru může poskytnout potřebné informace. Hlavní zpravodaj, jím zvolený zástupce nebo vládní komisař se mohou k jednání vyjadřovat. Na žádost zpravodajů nebo jedné ze stran může hlavní zpravodaj předvolávat experty.

6.2.4. Rozhodnutí a opravné prostředky (*Des décisions et des voies de recours*)

Tato kapitola ve článku L464-1 stanovuje, že Soutěžní úřad je oprávněn po vyslechnutí stran sporu a vládního komisaře přijímat ochranná opatření, a to jak na žádost, tak z vlastní iniciativy, když to shledá za nutné. Tato opatření spočívají v přerušení předmětné praktiky nebo v nakázání stranám, aby navrátili věc do původního stavu. K opatřením se smí přistupovat jen v případech, kdy předmětná praktika vážným způsobem ohrožuje hospodářství jako celek nebo jeho konkrétní sektor, zájmy spotřebitele nebo zájmy žalující strany. Strany řízení nebo vládní komisař mohou proti ochranným opatřením Soutěžního úřadu podat k odvolacímu soudu v Paříži žalobu o zrušení nebo o změnu (*le recours en annulation ou en réformation*), a to do deseti dní od oznámení o rozhodnutí. Žaloba nemá odkladný účinek, ale předseda odvolacího soudu v Paříži může nařídít odklad výkonu ochranného opatření, pokud se domnívá, že by mělo prokazatelně přemrštěné následky nebo pokud se po jeho vyhlášení objeví nové skutky výjimečné vážnosti.

Soutěžní úřad může účastníkům nakázat ukončení protikonkurenčních praktik nebo jim uložit splnění určitých podmínek. Může také přijmout závazky navržené samotnými stranami.

Úřad může podle článku L464-2 ukládat peněžité sankce (*les sanctions pécuniaires*), které jsou a) platné okamžitě; b) platné v případě nesplnění rozkazů; c) platné v případě neplnění závazků.

Peněžité sankce jsou úměrné vážnosti vytýkaných skutků, rozsahu škody způsobené hospodářství, situaci sankciované organizace, podniku či skupiny, ke které podnik náleží a případnému opakování zakázaných praktik. Sankce jsou vždy stanovovány individuálně a odůvodněně.

Maximální výše sankce pro pachatele, kterým není podnik, jsou 3 miliony euro. V případě pachatele-podniku je maximální výše sankce 10 % nejvyššího celosvětového

čistého obratu dosaženého v průběhu jednoho z účetních období od toho období, které předcházelo tomu, během něhož byly spáchány předmětné praktiky. (L464-2)

Soutěžní úřad může nařídit uveřejnění, vysílání nebo vyhlášení svého rozhodnutí nebo jeho části. Stejně tak může nařídit jeho uveřejnění ve zprávách jednatelů, správních rad nebo představenstev podniků, a to na účet zúčastněných stran.

Soutěžní úřad dále může účastníkům ukládat pokuty ve výši 5 % z průměrného denního obratu za každý den, o který účastníci překročí Úřadem určené datum. Tímto způsobem Úřad účastníky donutí k vykonání jeho rozhodnutí o ukončení protikonkurenčních praktik, o splnění určitých podmínek, dodržení závazků nebo dodržování ochranných opatření. (L464-2)

V případě, že organizace či podnik nenapadají na ně uvalené námitky, hlavní zpravodaj může Soutěžnímu úřadu navrhnout, aby toto nenapadení vzal v úvahu při rozhodování o výši sankce. V takových případech je výše uvalené sankce poloviční. Pokud se mimoto organizace či podnik zaváží do budoucna změnit své chování, hlavní zpravodaj může opět Úřadu navrhnout, aby to vzal v potaz.

Pokud organizace nebo podnik, jež se spolu s dalšími organizacemi či podniky podílejí na protikonkurenčních praktikách, přispějí k odhalení takové praktiky a jejich činitelů a Úřadu poskytnou jemu do té doby neznámé informace, může jim být sankce zcela nebo částečně prominuta. Na žádost hlavního zpravodaje nebo ministra hospodářství pak Soutěžní úřad za tímto účelem přijme tzv. uvědomění o udělení shovívavosti (*l'avis de clémence*), které upřesňuje podmínky, za kterých bude prominutí uděleno.

Pokud podnik maří vyšetřování tím, že Úřadu poskytuje neúplné, nepřesné nebo překroucené informace a dokumentaci, může mu být na žádost hlavního zpravodaje uložena peněžitá sankce, která nesmí překročit 1 % z nejvyššího celosvětového čistého obratu dosaženého v průběhu jednoho z účetních období od toho období, které předcházelo tomu, během něhož byly spáchány předmětné praktiky. (L464-2)

Za neplnění výše zmíněných opatření, příkazů a závazků může Soutěžní úřad ukládat pokuty podle pravidel definovaných tamtéž.

V případě, že Soutěžní úřad shledá, že nedochází k praktikám, které by mohly poškodit soutěž, může odůvodněným rozhodnutím rozhodnout, že není třeba pokračovat v řízení.

Proti rozhodnutí Úřadu ve výše zmíněných záležitostech (vyjma rozhodnutí o ochranných opatřeních) mohou zúčastněné strany nebo vládní komisař podat k odvolacímu soudu v Paříži žalobu o zrušení nebo o změnu, a to v měsíční lhůtě. Žaloba nemá odkladný účinek, ale předseda odvolacího soudu v Paříži může nařídit odklad výkonu rozhodnutí, pokud se domnívá, že by mělo prokazatelně přemrštěné následky nebo pokud se po jeho vyhlášení objeví nové skutky výjimečné vážnosti. Proti rozsudku soudu může ve lhůtě jednoho měsíce od jeho oznámení podat Soutěžní úřad nebo ministr hospodářství kasační stížnost.

6.3. Organizační struktura úřadu

Soutěžní úřad má pevně danou organizační strukturu, která je vymezená v samotném Obchodním zákoníku (konkrétně se jedná o články L461-1 až L461-5). Zásady organizace jsou v převzaté formě k nalezení i na oficiálních stránkách Soutěžního úřadu (www.utoritedelaconurrence.fr).

Kompetence Úřadu svěřené vykonává sedmnácti-členné kolegium (*le collège*), které stojí v čele Úřadu. Předseda (*le président*) a čtyři místopředsedové (*les vice-présidents*) vykonávají své funkce na plný úvazek, dalších dvanáct členů je vykonává na úvazek vedlejší a mají druhé zaměstnání. Členové kolegia jsou jmenováni dekretem prezidenta republiky na pět let a to na základě jejich předchozích zkušeností tak, aby jejich kombinované znalosti pokryly celou oblast týkající se hospodářské soutěže. Mandát členů kolegia je obnovitelný, výjimku tvoří mandát předsedy, jenž je obnovitelný pouze jednou.⁴⁹

Zasedání Soutěžního úřadu se odehrává buďto v plénu (*en formation plénière*), v sekcích (*en section*) nebo zasedá stálý výbor (*en commission permanente*), který se skládá z předsedy a čtyř místopředsedů. Rozhodnutí jsou přijímána na základě

⁴⁹ Organisation. *Autorité de la concurrence* [online]. [2009] [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: http://www.utoritedelaconurrence.fr/user/standard.php?id_rub=33

proště většiny, v případě rovnosti hlasů má rozhodující váhu hlas předsedy. V některých případech může předseda nebo místopředseda jím zvolený rozhodovat sám.

Předseda je jmenován na základě jeho znalostí z oblasti práva a hospodářství. Je jmenován na pět let dekretem prezidenta republiky na doporučení výborů Národního shromáždění a Senátu, zabývajících se hospodářskou soutěží. Tuto funkci od roku 2009 zastává Bruno Lassere, který, mimo jiné, zastával různé funkce ve Státní radě, byl členem bývalé Soutěžní rady a v letech 2004-2009 zastával post jejího předsedy.

Dalších šestnáct členů kolegia je vybíráno dle následujících kritérií:

- 1) šest členů tvoří stávající nebo bývalí členové Státní rady, Kasačního soudu, Nejvyššího účetního dvora nebo jiných správních a justičních úřadů,
- 2) pět členů je vybráno na základě jejich odborných znalostí v oblasti ekonomie a hospodářské soutěže,
- 3) pět členů vykonávalo nebo vykonává činnost v různých odvětvích výroby, distribuce, řemesla, služeb nebo svobodných povolání.⁵⁰

Z těchto šestnácti členů jsou následně vybráni čtyři místopředsedové, kteří poté sedí v čele Úřadu spolu s předsedou. Platí zde zásada, že alespoň dva místopředsedové musí spadat pod body 2) a 3). Současnými místopředsedy jsou Elisabeth Flüry-Hérard (bývalá členka Nejvyšší rady sdělovacích prostředků), Emmanuel Combe (profesor ekonomiky na univerzitě Paris-I), Claire Favre (čestná předsedkyně komory Kasačního soudu) a Thierry Dahan (hlavní poradce Nejvyššího účetního dvora).⁵¹

Na stejné úrovni jako těchto sedmnáct vedoucích členů je ještě úředník pro slyšení (*le conseiller auditeur*). Je jmenován výnosem ministra hospodářství a zastává funkci prostředníka. Pomáhá zúčastněným stranám, které chtějí předejít nebo vyřešit případné problémy, jež mohou vzniknout v průběhu procedury na kontrolu

⁵⁰ Missions: Présentation: Une autorité administrative indépendante. *Autorité de la concurrence* [online]. Mars 2009 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=167&id_article=1078

⁵¹ Organisation: Le collège: Les vice-présidents. *Autorité de la concurrence* [online]. 20 Mars 2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=33&id_article=2323

protikonkurenčních praktik. V období mezi obdržením oznámení o sdělení výhrad a předvoláním se na něj mohou jednotlivé strany obracet, pokud se domnívají, že jsou jim upírána některá práva. Poradce může také jednat z vlastní iniciativy. Nepodílí se na rozhodnutí o výsledku zasedání, ale po jeho skončení o něm předloží předsedovi Soutěžního úřadu hlášení. Do této funkce byl 1. února 2014 výnosem ministerstva hospodářství jmenován Savinien Grignon Dumoulin.⁵²

Kromě těchto pozic existuje ještě pozice vládního komisaře (*le commissaire de Gouvernement*), kterého jmenuje ministr hospodářství. Tento komisař má pouze funkci pozorovatele na zasedáních Soutěžního úřadu a nijak se nepodílí na jeho rozhodnutích. Tuto funkci zastává generální ředitel pro otázky hospodářské soutěže, spotřeby a potlačování podvodů⁵³ nebo jeho zástupce jmenovaný výnosem ministra hospodářství.⁵⁴

Každý člen Soutěžního úřadu má povinnost informovat předsedu o svých případných hospodářských aktivitách a členové nesmí rozhodovat v případech, kde může dojít ke střetu zájmů. Pokud členové poruší některou z těchto povinností, mohou být odvoláni ze své funkce ministrem hospodářství. Stejně tak jim hrozí odvolání v případě, že se nezúčastní tří po sobě jdoucích zasedání a k této absenci nemají pádny důvod.

Další zaměstnanci pracují v odborech podřízených kolegiu Soutěžního úřadu. Jedná se o vyšetřovací odbory, správní odbory a specializované odbory (*les services d'instruction, administratifs et spécialisés*).

⁵² Organisation: Le conseiller auditeur. *Autorité de la concurrence* [online]. 22 Juillet 2011 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=410&id_article=1670

⁵³ DGCCRF- Direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes

⁵⁴ Missions: Présentation: Une autorité administrative indépendante. *Autorité de la concurrence* [online]. Mars 2009 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=167&id_article=1078

6.3.1. Vyšetřovací odbory⁵⁵

Vyšetřovací odbory podléhají pravomoci hlavního zpravodaje (*le rapporteur général*), jmenovaného výnosem ministra hospodářství na návrh kolegia. Zástupce hlavního zpravodaje, stálé i nestálé zpravodaje a vyšetřovatele jmenuje hlavní zpravodaj. Odbor se dále dělí na pět odborů pro hospodářskou soutěž, výzkumný odbor, ekonomický odbor a odbor spojování soutěžitelů. V čele každého z těchto odborů stojí vedoucí odborů, kteří v případě potřeby zajišťují funkci zástupce hlavního zpravodaje. Pracovníci těchto odborů se účastní vyšetřování potřebných k provádění oddílů II a III knihy čtvrté Obchodního zákoníku (O protikonkurenčních praktikách a O spojování soutěžitelů). Mimo to se často účastní projektů všeobecnějšího rázu, především takových, které se týkají Evropské soutěžní sítě (*le Réseau européen de la concurrence-REC*).

V čele Odboru spojování soutěžitelů stojí vedoucí a jeho případní zástupci. Odbor se zabývá případy spojování soutěžitelů oznámenými Soutěžnímu úřadu. Tyto případy prozkoumává a zajišťuje kontakt se všemi stranami.

Ekonomický odbor se skládá z ekonomů a vedoucího ekonoma. Na žádost hlavního zpravodaje, jeho zástupce nebo vedoucího odboru spojování soutěžitelů přispívá tento odbor k analýze vyšetřovaných záležitostí a zkoumá všeobecné otázky ekonomického rázu. Poskytuje Úřadu své znalosti, vypracovává ekonomické studie a účastní se dalších projektů, které mají ekonomický charakter.

6.3.2. Správní odbory⁵⁶

Správní odbory řídí generální tajemník (*le secrétaire général*). Zahrnují oddělení vedení sporů, oddělení lidských zdrojů, rozpočtové oddělení, IT oddělení, spisovnu a oddělení logistiky.

⁵⁵ AUTORITÉ DE LA CONCURRENCE. *Décision du 30 mars 2009 portant organisation de l'Autorité de la concurrence*. Paris, 30 Mars 2009. Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/doc/decision_organisation_2009_03_30.pdf

⁵⁶ AUTORITÉ DE LA CONCURRENCE. *Décision du 30 mars 2009 portant organisation de l'Autorité de la concurrence*. Paris, 30 Mars 2009. Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/doc/decision_organisation_2009_03_30.pdf

Oddělení vedení sporů má na základě oddílu VI knihy IV Obchodního zákoníku na starost přijetí, zaevidování, postoupení a uchování všech dokumentů adresovaných Soutěžnímu úřadu. Po celou dobu probíhající procedury má na starosti úřední spisy, dbá na dodržování lhůt, zachovává pořádek ve všech materiálech adresovaných Úřadu a zajišťuje zúčastněným stranám možnost nahlížet do spisů. Dále organizuje všechny schůze, dohlíží na ohlášení a publikaci rozhodnutí a stanovisek Úřadu a má na starosti archiv.

Oddělení lidských zdrojů má na starosti nábor nových zaměstnanců, dohled nad personálem, školení, sociální dialog a zajištění zdravotní a sociální péče zaměstnanců. Dále vypracovává a uskutečňuje mzdový rozpočet a zajišťuje chod sekretariátů.

Rozpočtové oddělení vypracovává a uskutečňuje provozní rozpočet, zajišťuje vedení účtů, spravuje příjmy a výdaje a zajišťuje vymáhání peněžitých sankcí.

IT oddělení je pověřené řízením informačních a komunikačních sítí a dohlíží na vypracování a uvedení některých aplikací.

Spisovna má na starosti vnitřní i vnější dokumentaci, knihovnu a databanku Soutěžního úřadu.

Oddělení logistiky se zabývá zásobováním, údržbou provozních prostor a majetku a správou technického vybavení a zařízení kanceláří. Navíc má na starosti poštu, služby pro veřejnost, kontrolu přístupu a zajišťuje zabezpečení a dozor budov.

6.3.3. Specializované odbory⁵⁷

Specializované odbory jsou přímo podřízené předsedovi Soutěžního úřadu a patří mezi ně odbor předsedy, odbor pro komunikaci a právní odbor.

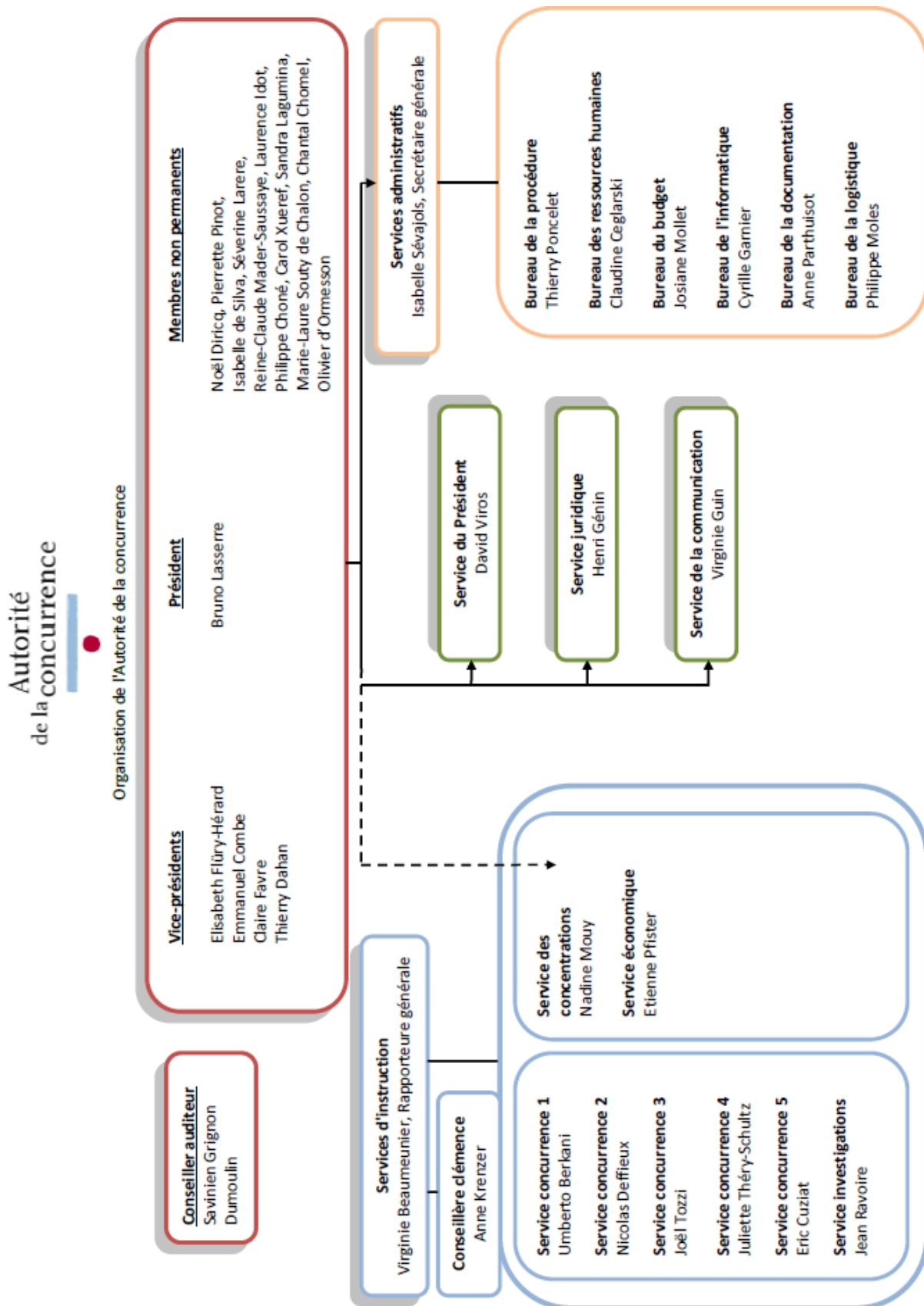
Odbor předsedy se skládá z poradců vedených vedoucím odboru. Má na starosti institucionální záležitosti evropského i mezinárodního rázu (vyjma případů spadajících pod pravomoc vyšetřovacích odborů) a podporuje předsedu v udávání směru pro Úřad a v jeho reprezentaci.

⁵⁷ AUTORITÉ DE LA CONCURRENCE. *Décision du 30 mars 2009 portant organisation de l'Autorité de la concurrence*. Paris, 30 Mars 2009. Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/doc/decision_organisation_2009_03_30.pdf

Odbor pro komunikaci se stará o vnitřní i vnější komunikaci Soutěžního úřadu.

Právní odbor se skládá z právních poradců, vedoucího odboru a jeho případných zástupců. Na žádost vedoucích schůzí pomáhají s analýzou případů a připravují rozhodnutí a stanoviska Úřadu. Dbají na jejich soulad s rozhodovací praxí a s národní i evropskou judikaturou. Podporují předsedu v otázkách právní reprezentace Úřadu a zajišťují dialog s Evropskou komisí a národními úřady pro ochranu hospodářské soutěže. Poskytují Úřadu své znalosti a to především za pomoci právních studií nebo jiných aktivit s právním aspektem.

Obrázek č.2: Organizační struktura Autorité de la concurrence- Organigramme⁵⁸

⁵⁸ Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/doc/organigramme_mars14.pdf

6.4. Kompetence a činnost úřadu

Hlavním cílem Soutěžního úřadu je analýza a regulace trhu a potlačování protikonkurenčních praktik. V případě porušení rovných soutěžních podmínek na trhu Úřad zasahuje z vlastní iniciativy nebo na žádost stěžovatelů a má právo sankcionovat případné prohřešky.

Soutěžní úřad má na starosti předběžnou kontrolu spojování soutěžitelů a tito musí před uskutečněním spojení podat žádost. Tato kompetence byla dříve udělena ministerstvu hospodářství a Soutěžní úřad je tak prvním nezávislým francouzským orgánem, který tuto pravomoc získal.

Mezi pravomoci Úřadu naopak nepatří potlačování nekalosoutěžních praktik, které spadají pod pravomoc místně příslušných soudů. Nezasahuje také do právních sporů mezi stranami.

Činnost Soutěžního úřadu můžeme rozdělit do dvou hlavních kategorií, kterými jsou činnost poradní a činnost rozhodovací.

6.4.1. Poradní činnost

Soutěžní úřad se může vyjadřovat k různým návrhům zákona, textům upravujícím ceny nebo omezujícím soutěž, a to jak na žádost, tak z vlastní iniciativy. Může být konzultován především vládou, parlamentem, územními společenstvími, profesními komorami a organizacemi, odborovými organizacemi nebo spotřebitelskými organizacemi. Také se na něj mohou obracet soudy, pokud se zabývají případem s protikonkurenčním prvkem. Také může být konzultován odvětvovými regulačními orgány, jako je například Nejvyšší rada sdělovacích prostředků. Oproti tomu samostatná soukromá osoba se na Úřad obracet nesmí.

Konzultace můžeme navíc rozdělit na povinné a nepovinné.

Nepovinné jsou konzultace v případech, kdy je Úřad požádán o vyjádření se k některým novým návrhům zákona nebo když je Úřad dotazován o hospodářské soutěži obecně.

Naproti tomu se Úřad vyjadřuje povinně při zpracovávání předpisů či nařízení, jež nějakým způsobem upravují ceny, přímo ohrožují hospodářskou soutěž nebo zavádějí režim, který má za následek množstevní omezení při výkonu profese

nebo vstupu na trh, stanovení výhradních práv na určitém území nebo vynucování jednotných praktik v oblasti cen a prodejních podmínek.

Oproti svému předchůdci, Soutěžní radě, Soutěžní úřad nemusí čekat, až bude požádán o vyjádření, ale může se vyjadřovat i z vlastní iniciativy a představitelům vládní moci formulovat svá doporučení.

6.4.2. Rozhodovací činnost

Rozhodovací činnost Soutěžního úřadu mu slouží k potlačování protikonkurenčních praktik, které jsou vymezené Obchodním zákoníkem, případně k napravování již vzniklých škod.

Soutěžní úřad se může těmto činností věnovat buďto z vlastní iniciativy, anebo na žádost ministra hospodářství, podniků, územních společenství, odborových a profesních komor a organizací, spotřebitelských organizací nebo starostů obcí.

Mezi praktiky, které Soutěžní úřad postihuje, patří zakázané dohody, zneužití dominance a nabízení výrobků a služeb za nepřiměřeně nízké ceny.

Soutěžní úřad může také udělovat výjimky, a to v případech stanovených Obchodním zákoníkem a dříve popsanych v této práci a také v případech, kdy je protikonkurenční praktika výsledkem dodržování některého legislativního textu nebo jde o praktiku neodmyslitelnou pro hospodářský rozvoj.

7. Komparativní analýza

7.1. Komparace pramenů práva hospodářské soutěže

V této kapitole popíšu rozdíly mezi předmětnými právními úpravami v České republice a ve Francii. O jejich obsahu budu mluvit jen velmi stručně, jelikož se mu věnují předešlé kapitoly. Zaměřím se především na detekci rozdílů a podobností.

V České republice jsou hlavními zdroji práva hospodářské soutěže a právní úpravy kontrolního orgánu zákony č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

Zákon o působnosti ÚOHS je velmi stručný a pouze obecným způsobem jmenuje funkce Úřadu, náležitosti jmenování předsedy a místopředsedů a určuje sídlo ÚOHS (Brno).

V zákonu o ochraně hospodářské soutěže pak najdeme detailnější informace. Je rozdělen do deseti hlav (resp. devíti, Hlava 9: Kartelový rejstřík, byla zrušena). Hlavy 2, 3 a 4 se věnují zakázaným dohodám, dominantnímu postavení a jeho zneužití a spojování soutěžitelů. Na začátku hlavy je vždy vymezeno, co se rozumí dohodou, dominantním postavením nebo spojením soutěžitelů, následně je vyjmenováno, co je zakázáno a co ne a nakonec se vždy dovíme, co dělá Úřad, zjistí-li nějaké pochybení, jaké má v daném případě kompetence atp. Úřadu se také věnují hlavy 5 a 6 - Úřad a Řízení Úřadu. V těchto hlavách jsou dále rozepsány kompetence Úřadu a dovídáme se podrobnosti o řízení před Úřadem.

Ve francouzském právním řádu najdeme veškeré potřebné informace na jednom místě a tím je Obchodní zákoník (*le Code de commerce*), v tomto případě konkrétně jeho čtvrtá kniha, která se zabývá hospodářskou soutěží a která se dále dělí na sedm hlav. Na rozdíl od českého zákona, zde jsou zakázané praktiky jako dohody a zneužití dominance vymezeny v jedné hlavě. Další se pak věnují spojování soutěžitelů a jeho detailnímu vymezení. Jedna z hlav se také zabývá vyšetřovacími pravomocemi pracovníků Soutěžního úřadu. Samotnému Soutěžnímu úřadu se pak věnuje šestá hlava. Ta velmi podrobně vymezuje organizační strukturu Úřadu, jeho kompetence, podrobnosti jeho řízení, rozhodnutí a opravných prostředků.

6.1.1. Strukturální rozdíly

Na Zákonu o ochraně hospodářské soutěže oceňuji především jeho přehlednost a logickou posloupnost. Je vždy vymezeno dané téma, povinnosti a práva soutěžitelů a následně formy zásahu Úřadu. Tato šablona se pak v podobném duchu opakuje i u všech ostatních témat. Jako výhodu vidím i fakt, že je hospodářská soutěž upravena samostatným zákonem. Osoba, která se o danou problematiku zajímá, tak nemusí zdlouhavě hledat kýženou pasáž v rozsáhlém zákoníku. V případě Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je pak myslím nutné připomenout, že jeho existence je zakotvena ve dvou různých právních předpisech, ačkoli zákon o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je velmi stručný.

Ve francouzském Obchodním zákoníku je struktura zcela odlišná. Jedna hlava se vždy zabývá jen jednou věcí, ať už je to vymezení zakázaných praktik, způsoby jejich trestání nebo organizace Soutěžního úřadu. Dozvíte se tak například, co je považováno za zneužití dominantního postavení, ale když chcete vědět i jak se trestá, musíte otevřít další hlavu. Kniha o hospodářské soutěži je navíc jen malou částí velmi rozsáhlého Obchodního zákoníku, a ačkoli vyhledávání v jeho elektronické verzi je velice snadné, dávám přednost českému samostatnému řešení. Na druhou stranu se dá považovat za velké plus, že v jednom prameni nalezneme jak základní informace o hospodářské soutěži, tak vše potřebné o úřadu, který zajišťuje její bezchybný chod. Vše potřebné je na jednom místě, což považuji za velkou výhodu.

Po srovnání strukturálních aspektů českých a francouzských pramenů musím konstatovat, že z něj lépe vychází český Zákon o ochraně hospodářské soutěže. Dle mého názoru je přehlednější a jeho řazení informací je logičtější.

6.1.2. Obsahové rozdíly

Obsahově jsou si prameny velice podobné i přesto, že informace jsou v nich jinak řazené. To je dáno především tím, že oba vycházejí z pramenů evropského práva. Samozřejmě i zde však najdeme několik rozdílů. Jedním z nich je například výše ukládaných pokut, která je vzhledem k velmi rozdílné rozloze předmětných zemí logicky vyšší ve Francii. Například možná výše uložené pokuty za některou ze zakázaných praktik je v České republice 10 milionů, zatímco ve Francii jsou to až 3 miliony euro. Francouzský Obchodní zákoník také obsahuje ustanovení týkající se

francouzských departmentů a společenství. V hlavě věnované Soutěžnímu úřadu navíc nalezneme důležité informace o jeho organizaci, což v českém zákonu chybí.

7.2. Komparace soutěžních úřadů

Kromě porovnání právních úprav je myslím důležité porovnat také to, jak si jsou podobné či jak se liší soutěžní úřady ČR a Francie, tedy Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a Autorité de la concurrence.

Jelikož hlavním cílem obou úřadů je ochrana funkční hospodářské soutěže, je logické, že oba úřady mají takové kompetence, které jim dopomáhají k plnění tohoto cíle. Mezi tyto kompetence patří především oprávnění zasahovat v případech, kdy hrozí, že dojde k poškození soutěže, provádět kontroly a šetření a za případná porušení udělovat tresty ve formě peněžitých sankcí či povinnosti přijímat a plnit různé závazky a nařízení. Takovéto kompetence mají ÚOHS i Autorité společné. Stejně tak mohou oba úřady zmírňovat či rušit případné pokuty, je-li to podle jejich názoru vhodné. Hlavním rozdílem mezi kompetencemi úřadů je fakt, že český ÚOHS má na starosti i kontrolu nad zadáváním veřejných zakázek a nad veřejnou podporou, zatímco Autorité se zabývá „jen“ ochranou hospodářské soutěže jako takové. Z toho vyplývá i rozdílná vnitřní struktura úřadů, jelikož ÚOHS potřebuje oddělení, která by se zabývala těmito „kompetencemi navíc“.

Kromě tohoto rozdílu si však jsou úřady velmi podobné a to i historií. Oba dva začaly ve své nynější podobě fungovat relativně nedávno (ÚOHS v roce 1996, Autorité v roce 2008) a oba mají několik předchůdců, z nichž se vyvíjely postupnými transformacemi a kumulací pravomocí.

7.3. Komparace oficiálních stránek úřadů

V této kapitole pro zajímavost v krátkosti uvedu, jak jsou upraveny oficiální stránky ÚOHS (www.uohs.cz) a Autorité de la concurrence (www.autoritedelaconurrence.fr) a kterou z úprav považuji za vydařenější.

Stránky ÚOHS jsou řešeny poměrně přehledně. Po jejich otevření se nám zobrazí zestručněný popis činnosti Úřadu a aktuality z oblastí, jimž se věnuje. V horní liště pak najdeme odkazy na informace o Úřadu, informační centrum a odkazy na informace o třech oblastech, jimž se Úřad věnuje, tedy o hospodářské soutěži,

veřejných zakázkách a veřejné podpoře. Toto uspořádání mi připadá povedené a přehledné. Na úvodní stránce také najdeme odkaz, pod kterým najdeme legislativu týkající se hospodářské soutěže, veřejných zakázek a veřejné podpory a také legislativu Evropské unie. Na stránkách najdeme velké množství dokumentů ke stažení (např. Informační listy, výroční zprávy atp.). Nevýhodou je absence odkazů na ustanovující právní předpisy u různých informací o Úřadu. Po grafické stránce jsou stránky řešeny velmi pěkně, barvy jsou laděné do střízlivé modré a vše tak působí velmi profesionálním dojmem. V podstatě jedinou výhradou ke stránkám ÚOHS tak pro mě je nedostatečné množství informací o organizační struktuře Úřadu, o jeho odborech atp. Tento problém však vyvstává v podstatě jen v komparaci se stránkami Autorité de la concurrence, kde je organizační struktura popsána velmi podrobně.

Stránky Autorité de la concurrence za stránkami ÚOHS poměrně zaostávají, co se týče jejich přehlednosti. Stejně jako v předchozím případě tu najdeme užitečné odkazy, jako jsou právní předpisy, vydané publikace (výroční zprávy, publikace *25 ans* a další) a základní informace o Úřadu. Informace o činnosti a kompetencích Úřadu jsou však podle mého názoru laděny poněkud nelogicky. Navíc je nutné neustále rozbalovat nové a nové odkazy, což působí rušivým dojmem. Na rozdíl od stránek ÚOHS tu však po chvíli hledání najdeme veškeré informace, které by nás mohly zajímat. Výhodou také je, že u většiny informací najdeme odkaz na příslušný článek v Obchodním zákoníku. Co se týče grafické úpravy, je zde podle mého názoru použito příliš barev a stránky působí poněkud eklekticky.

Přistoupím-li tedy ke komparaci stránek, musím konstatovat, že každá má svá pro a proti. Na stránkách ÚOHS oceňuji přehlednost a příjemný vzhled, na stránkách Autorité de la concurrence pak detailní informace.

8. Lexikální analýza

Právní jazyk je ve všech zemích speciálním odvětvím jazyka. Jako takový se vyznačuje některými zvláštními lingvistickými znaky, jako jsou specifická slovní zásoba, jež je také hlavním problémem při případném překladu právních textů, a celkový způsob vyjadřování, jelikož v právu se používají i formy v běžném jazyce neužívané, jako například pasivní rod.⁵⁹

Překlad právních textů, norem a literatury zabývajících se právem je tedy náročná disciplína. V dnešní integrované Evropě je však tento překlad důležitou disciplínou - pro české překladatele právních projevů vyvstal nový problém, jímž je nutnost být v příslušném právním jazyce na dostatečné úrovni a také nutnost vyrovnat se s novými termíny, jelikož pro správnou integraci evropských právních norem je nutné nejdříve porozumět jejich cizojazyčnému originálu.⁶⁰ Úřad pro ochranu hospodářské soutěže se navíc neustále snaží o rozšíření mezinárodních aktivit, což samozřejmě vyžaduje i dostatečnou kvalifikaci ze strany zaměstnanců.

Při psaní této práce jsem velmi často pracovala s francouzským Obchodním zákoníkem (*le Code de commerce*) a k tomu, abych mu co nejlépe porozuměla, jsem využívala různé slovníky a také metodu porovnávání s českými právními texty (především se Zákonem o ochraně hospodářské soutěže). Při práci jsem si poznamenávala různá zajímavá slova či slovní spojení, kterým se na následujících stránkách budu věnovat o něco podrobněji.

8.1. Analýza vybraných termínů

Pro vypracování této analýzy jsem používala tyto slovníky: Le Petit Robert, Francouzsko-český a česko-francouzský obchodní slovník, Francouzsko-český právní slovník a Francouzsko-český, česko-francouzský slovník. Většinu výrazů jsem v nich však nenašla, alespoň ne výraz jako celek. Z tohoto důvodu uvedu u většiny výrazů jejich vymezení ve francouzském Obchodním zákoníku a pro srovnání i vymezení v českém Zákonu o ochraně hospodářské soutěže, je-li dostupné. Výrazy následně rozložím na jednotlivá slova a uvedu jejich význam dle výkladového slovníku.

⁵⁹ PENFORNIS, J.-L. *Le français du droit*. Paris: CLE International, 2005. ISBN 20-903-3589-0.

⁶⁰ TOMÁŠEK, Michal. *Překlad v právní praxi*. Praha: Linde Praha, 1998, s. 10

Výrazy označené * jsou mými autorskými překlady.

8.1.1. Les actions concertées- jednání ve vzájemné shodě

FRANCOUZSKÝ OBCHODNÍ ZÁKONÍK: „Les actions concertées tendent à limiter l'accès au marché ou le libre exercice de la concurrence par d'autres entreprises, faire obstacle à la fixation des prix par le libre jeu de marché en favorisant artificiellement leur hausse ou leur baisse, limiter ou contrôler la production, les débouchés, les investissements ou le progrès technique, répartir les marchés ou les sources d'approvisionnement.“ (článek L420-1)

ČESKÝ ZÁKON: „Dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen „dohody“), jsou zakázané a neplatné. Zakázány jsou zejména dohody, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže proto, že obsahují ujednání o přímém nebo nepřímém určení cen, popřípadě o jiných obchodních podmínkách, omezení nebo kontrole výroby, odbytu, výzkumu a vývoje nebo investic, rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů...“ (§ 3)

Vidíme tedy, že vymezení ve francouzském i českém právním řádu je velice podobné jen s tím rozdílem, že francouzský zákoník mluví o „jednání ve vzájemné shodě“, zatímco český zákon výraz redukuje na „dohody“.

ACTION (n. f.): Toto podstatné jméno je ve výkladovém slovníku definováno jako „ce que fait quelqu'un et par quoi il réalise une intention ou une impulsion“, tedy „něco, co člověk dělá a čím uskutečňuje svůj záměr nebo pohnutku“.

CONCERTÉ (adj.): Toto přídavné jméno je odvozeno od slovesa CONCERTER, které výkladový slovník definuje jako „projeter une concert avec une ou plusieurs personnes“, tedy „plánovaná dohoda s jednou či více osobami“.

Když se tedy podíváme na doslovné překlady obou slov tohoto slovního spojení, vidíme, že český překlad výrazu *les actions concertées*, tedy *jednání ve vzájemné shodě*, je velmi doslovný a logický.

8.1.2. La concentration économique- spojování soutěžitelů

FRANCOUZSKÝ OBCHODNÍ ZÁKONÍK: „Une opération de concentration est réalisée lorsque deux ou plusieurs entreprises antérieurement indépendantes fusionnent.“ (článek L430-1)

ČESKÝ ZÁKON: „Ke spojení soutěžitelů dochází fúzí dvou nebo více na trhu dříve samostatně působících soutěžitelů.“ (§ 12)

Vymezení ve francouzském i českém právním řádu je v tomto případě naprosto shodné, není tedy pochyb o správnosti tohoto překladu.

CONCENTRATION (n. f.): Toto podstatné jméno je popsáno jako „action de concenter, de réunir en un centre“, tedy „aktivita spojování, shromažďování na jednom místě“.

ÉCONOMIQUE (adj.): Toto přídavné jméno je vysvětleno jako „qui concerne la production, la distribution, la consommation des richesses ou l'étude de ces phénomènes“, tedy něco „týkající se výroby, distribuce nebo spotřeby statků nebo zkoumání těchto jevů“.

Doslovný překlad výrazu *la concentration économique* by mohl být například spojování ekonomických/hospodářských aktivit, čímž spojování soutěžitelů skutečně je. Překlad je tedy také velmi logický.

8.1.3. Le conseiller auditeur- úředník pro slyšení*

FRANCOUZSKÝ OBCHODNÍ ZÁKONÍK: „Un conseiller auditeur possédant la qualité de magistrat ou offrant des garanties d'indépendance et d'expertise équivalentes recueille les observations des parties mises en cause et saisissantes sur le déroulement des procédures les concernant.“ (článek L461-4)

Tento výraz nemá v českém právním řádu ekvivalent. Jeho vymezení ve francouzském Obchodním zákoníku můžeme volně přeložit jako úředníka, který shromažďuje připomínky zúčastněných stran týkající se jejich případu a zajišťuje nezávislost případu.

CONSEILLER (n. m.): Toto podstatné jméno je definováno jako „personne qui donne des conseils“, tedy „ten, kdo radí“.

AUDITEUR (n. m.): Podstatné jméno *auditeur* znamená „personne qui écoute“, tedy „ten, kdo naslouchá“.

Slovní spojení *le conseiller auditeur*, do češtiny přeložené jako *úředník pro slyšení*, doslova znamená osobu, která naslouchá a radí, což koresponduje s funkcemi této osoby v Autorité de la concurrence tak, jak byly popsány v této podkapitole.

8.1.4. Le jeu de la concurrence- hospodářská soutěž

Tento výraz není v právních textech konkrétně definován, přistoupím tedy pouze k rozboru podle výkladového slovníku.

JEU (n. m.): Toto podstatné jméno podle slovníku znamená „activité organisée par un système de règles définissant un succès et un échec, un gain et une perte“, tedy „aktivita řídicí se systémem pravidel, která určují úspěch či neúspěch a zisky či ztráty“.

CONCURRENCE (n. f.): Toto podstatné jméno znamená „rivalité entre plusieurs personnes, plusieurs forces poursuivant un même but“, tedy „soupeření mezi několika osobami nebo silami, které usilují o stejný záměr“. Je také možné překládat ho prostě jako *hospodářská soutěž*.

Slovní spojení *le jeu de la concurrence* je tedy možné chápat jako akt soupeření mezi subjekty, tedy jako hospodářskou soutěž.

8.1.5. La non-contestation des griefs- nepopírání námitek*

FRANCOUZSKÝ OBCHODNÍ ZÁKONÍK: „Lorsqu’un organisme ou une entreprise ne conteste pas la réalité des griefs qui lui sont notifiés, le rapporteur général peut proposer à l’Autorité de la concurrence de prononcer la sanction pécuniaire en tenant en compte de l’absence de contestation. Dans ce cas, le montant de la sanction est réduit de moitié.“ (článek L464-2)

Tento výraz nemá český ekvivalent. Překlad výkladu ve francouzském Obchodním zákoníku říká, že v případě že společnost nebo firma nepopírají námitky proti nim vznesené, hlavní zpravodaj může Soutěžnímu úřadu navrhnout, aby tuto skutečnost vzal v potaz při rozhodování o výši peněžité sankce. Ta může být v tomto případě snížena až o polovinu.

CONTESTATION (n. f.): Podstatné jméno *contestation* slovník vysvětluje jako „le fait de contester quelque chose; discussion sur un point contesté“, tedy „akt popírání; diskuze o popíraném předmětu jednání“. V případě výrazu *la non-contestation* se tedy jedná o nepopírání.

GRIEF (n. m.): Toto podstatné jméno znamená „dommage que l'on subit“, tedy „utrpená škoda“.

Slovní spojení *la non-contestation des griefs*, přeloženo jako *nepopírání námitek*, tedy doslova znamená akt nepopírání škod. Jedná se o proceduru vymezenou francouzským Obchodním zákoníkem, kterou mohou uplatnit soutěžitelé, o kterých je vedeno řízení. Tito soutěžitelé slíbí, že nebudou napadat námitky vznesené proti nim a mají tak šanci, že jim bude snížena výše peněžité sankce. S přihlédnutím k tomuto vymezení jsem proto zvolila překlad *nepopírání námitek*.

8.1.6. La politique de clémence- politika shovívavosti*

FRANCOUZSKÝ OBCHODNÍ ZÁKONÍK: „Une exonération totale ou partielle des sanctions pécuniaires peut être accordée à une entreprise si elle a contribué à établir la réalité de la pratique prohibée et à identifier ses auteurs. L'Autorité de la concurrence adopte à cette fin un avis de clémence, qui précise les conditions auxquelles est subordonnée l'exonération envisagée.“ (článek L464-2)

Tento výraz nemá český ekvivalent, ale z Obchodního zákoníku můžeme vyčíst, že v případě, že firma přispěje k odhalení zakázané praktiky a jejích aktérů, může být úplně nebo částečně osvobozena od peněžitých sankcí. Soutěžní úřad pak vydá rozhodnutí o shovívavosti, ve kterém uvede podmínky řečeného osvobození.

POLITIQUE (n. f.): Podstatné jméno *politique* slovník mimo jiné vymezuje jako „manière concertée de conduire une affaire“, tedy „dohodnutý způsob postupu v dané situaci“.

CLÉMENCE (n. f.): Toto podstatné jméno znamená „vertu qui consiste, de la part de qui dispose d’une autorité, à pardonner les offenses et à adoucir les châtements“, doslova tedy „ctnost svrchované strany spočívající v odpuštění urážky a ve zmírnění trestu“.

Doslovný překlad výrazu *la politique de clémence* by tedy mohl být politika odpuštění a zmírnění trestu. V této práci jsem použila překlad *politika shovívavosti*.

8.1.7. La saisine- předložení záležitosti*

FRANCOUZSKÝ OBCHODNÍ ZÁKONÍK: „L’Autorité de la concurrence peut être saisie par le ministre chargé de l’économie.“ „La prescription de l’action publique est interrompue lorsque les faits visés dans la saisine font l’objet d’un acte tendant à leur recherche, leur contestation ou leur sanction par la Commission européenne ou par une autorité de concurrence d’un autre Etat membre.“

Tento výraz opět nemá český ekvivalent, francouzský Obchodní zákoník nám říká například to, že Soutěžnímu úřadu může být záležitost předložena ministrem hospodářství a že promlčení veřejné žaloby je přerušeno v případě, že skutky uvedené při předložení záležitosti jsou zkoumány nebo sankciovány Evropskou komisí nebo jiným soutěžním úřadem.

SAISINE (n. f.): Ve výkladovém slovníku je toto slovo definováno jako „prérogative, ouverte à un organe ou à une personne, de saisir un autre organe ou une autre personne afin de faire exercer ses droits“, tedy „právo institucí nebo osob dožadovat se před jinými institucemi nebo osobami svých práv“.

Jak již bylo řečeno, jednoslovný český ekvivalent neexistuje a slovo *saisine* je tak třeba překládat opisem. Ve mnou studované oblasti se výraz objevuje ve smyslu předložení určité záležitosti, určitého případu, před Autorité de la concurrence. Zvolila jsem proto překlad *předložení záležitosti*.

8.2. Glosář

Následující francouzsko-český glosář obsahuje především výrazy užívané v oblasti hospodářské soutěže, výrazy užívané na oficiálních stránkách Soutěžního úřadu a výrazy z francouzského Obchodního zákoníku. Dále obsahuje vybrané názvy různých francouzských úřadů. Termíny jsou řazeny abecedně podle francouzských výrazů.

FRANCOUZSKÝ TERMÍN	ČESKÝ TERMÍN
accepter des engagements	přijmout závazky
accorder le bénéfice de clémence	přiznat výsadu shovívavosti
les actions concertées	jednání ve vzájemné shodě
affecter le fonctionnement de la concurrence	ovlivnit fungování hospodářské soutěže
l'amende	pokuta
l'attribution	kompetence
l'autorité administrative	správní úřad
l'Autorité de la concurrence	Soutěžní úřad
l'avis de clémence	uvědomění o udělení shovívavosti
le Code de commerce	Obchodní zákoník
le collègue	kolegium
le commissaire de Gouvernement	vládní komisař
la Commission de la concurrence	Soutěžní komise
la Commission européenne	Evropská komise

la Commission technique des ententes et des positions dominantes	Odborná komise dohod a dominantního postavení
la concentration économique	spojování soutěžitelů
la concurrence déloyale	nekalá soutěž
le Conseil d'Etat	Státní rada
le Conseil de la concurrence	Soutěžní rada
le conseiller auditeur	úředník pro slyšení
le contrôle des pratiques anticoncurrentielles	kontrola protikonkurenčních praktik
la convocation	předvolání
la coopération internationale	mezinárodní spolupráce
le Cour de cassation	Kasační soud
le Cour des comptes	Nejvyšší účetní dvůr
la décision	rozhodnutí
la décision non susceptible de recours	nenapadnutelné rozhodnutí
les droits de propriété/de jouissance	vlastnické právo/užívací právo
empêcher	zabránit
l'entente illicite	zakázaná dohoda
être prohibé	být zakázán
l'évaluation préliminaire	předběžné posouzení

l'exonération de sanction	prominutí sankce
l'expertise	znalecký posudek
l'exploitation abusive de la position dominante	zneužití dominantního postavení
fausser	poškodit
la formation plénière	plénum
la fusion	fúze, sloučení
le chiffre d'affaires	obrat
infliger des sanctions pécuniaires	uložit peněžitou sankci
l'instruction	vyšetřování
le jeu de la concurrence	hospodářská soutěž
le mandat	mandát
le marché	trh
la nomination	jmenování
la non-contestation des griefs	nepopírání námitek
la notification des griefs	sdělení výhrad
l'ordonnance	nařízení
la personne morale/physique	právnícká/fyzická osoba
le plaignant	stěžovatel/žalobce
la politique de clémence	politika shovívavosti

la position dominante	dominantní postavení
le pourvoi en cassation	kasační stížnost
le président de l'Autorité de la concurrence	předseda Soutěžního úřadu
le principe d'égalité des armes	zásada rovnosti zbraní
le prix abusivement bas	nepřiměřeně nízká cena
prononcer des injonctions	vynést výslovný příkaz
le rapporteur général	hlavní zpravodaj
le recours en annulation	zrušovací žaloba
le recours en réformation	žaloba o změnu
réprimer	potlačit
restreindre	omezit
la saisine	předložení záležitosti
la sanction pécuniaire	peněžité sankce
la séance	zasedání
le secret des affaires	obchodní tajemství
les services administratifs	správní odbory
les services d'instruction	vyšetřovací odbory
les services spécialisés	specializované odbory
le vice-président	místopředseda

Závěr

Primárním cílem této práce byla komparativní analýza úprav soutěžního práva v České republice a ve Francii, přičemž řečená analýza spočívala především v porovnání jejich struktury a obsahu a v následném vyhodnocení rozdílů a podobností. V úvodu byla stanovena hypotéza, že právní úpravy v obou zemích si budou poměrně podobné, jelikož obě vycházejí z práva Evropské unie. Dílčím cílem bylo také porovnání soutěžních úřadů z hlediska jejich kompetencí a struktury. I zde bylo předpokládáno, že kompetence úřadů budou podobné vzhledem k jejich jednotnému cíli.

Sekundárním cílem práce byla lexikální analýza příslušné francouzské právní terminologie, která spočívala především v nalezení nebo vytvoření českých ekvivalentů k různým výrazům z oblasti práva hospodářské soutěže.

Samotná práce byla rozdělena do osmi velkých kapitol, které se dále dělily na dílčí podkapitoly. V první kapitole byla stručně představena hospodářská soutěž jako taková a byly vymezeny některé základní pojmy.

Druhá kapitola se zabývala prameny a strukturou práva hospodářské soutěže v českém právním řádu, třetí kapitola se zabývala tímž, ale ve francouzském právním řádu. V těchto kapitolách byly představeny stěžejní právní předpisy zabývající se hospodářskou soutěží, tedy Zákon o ochraně hospodářské soutěže v České republice a Obchodní zákoník (*le Code de commerce*) ve Francii. Byly zde vymezeny pojmy jako dohody soutěžitelů, dominantní postavení a jeho zneužití, spojování soutěžitelů a další. Čtvrtá kapitola pak stručně přiblížila právo hospodářské soutěže v Evropské unii, konkrétně Smlouvu o fungování Evropské unie a Úřední věstník Evropské unie, ve kterém vychází veškerá unijní legislativa.

Stěžejními kapitolami pak byly kapitoly pět a šest, které představily samotné kontrolní orgány. Za Českou republiku byl představen Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který v současné podobě funguje od roku 1996 a sídlí v Brně, za Francii pak Soutěžní úřad (*l'Autorité de la concurrence*), jež v současné podobě funguje od roku 2008 a sídlí v Paříži. Kapitoly se zabývaly jejich historií, právním rámcem, ze kterého vycházejí, organizační strukturou a jejich kompetencemi a činnostmi.

V sedmé kapitole pak byla provedena komparativní analýza českých a francouzských pramenů práva hospodářské soutěže, a to z hlediska jejich struktury a obsahu. Z analýzy bylo patrné, že úpravy obou zemí jsou si v mnohém podobné. Ačkoli se lišily svou strukturou, vymezení pojmů bylo v podstatě shodné. Výjimkou byla například výše sankcí ukládaných za protisoutěžní praktiky, jež ve Francii dosahuje až 3 milionů euro, kdežto v České republice je to „jen“ 10 milionů Kč. V úvodu stanovená hypotéza, že právní úpravy si budou velmi podobné, tak byla potvrzena.

Porovnány byly také jednotlivé soutěžní úřady, a to především jejich kompetence. I zde bylo nalezeno mnoho podobností. Bylo zjištěno, že se oba úřady zabývají především aktivní ochranou hospodářské soutěže a k tomuto účelu provádějí šetření a ukládají peněžité sankce. Hlavním rozdílem tak byly kompetence českého Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v oblasti zadávání veřejných zakázek a v oblasti veřejné podpory. Hypotéza, která říkala, že kompetence úřadů si budou velmi podobné, tak byla částečně potvrzena.

Nakonec byly pro zajímavost porovnány také oficiální stránky kontrolních úřadů, a to jak z hlediska dostupnosti informací, tak z hlediska estetického.

Poslední, osmá kapitola se zabývala sekundárním cílem práce, tedy představením právního jazyka a lexikální analýzou některých výrazů z oblasti soutěžního práva a soutěžních orgánů, na které jsem narazila během vypracování této práce. Hlavním cílem bylo nalezení příslušných českých ekvivalentů, případně jejich vytvoření. Ukázalo se, že běžné slovníky většinu výrazů neznají a bylo tak třeba přistoupit k porovnání právních úprav v České republice a ve Francii. V případě, že i tato metoda selhala, přistoupila jsem k vlastnímu vytvoření příslušného ekvivalentu.

Résumé

L'objectif primaire de la mémoire présentée était une analyse comparative de la législation concernant le jeu de la concurrence en République tchèque et en France. Cette analyse a consisté en la comparaison de la structure et le contenu des législations et en l'évaluation consécutive des différences et similitudes éventuelles. A l'introduction l'hypothèse a été formulée supposante que ladite législation sera assez similaire dans les deux pays vu qu'elle sort de la législation communautaire. L'objectif partiel était la comparaison des compétences et de la structure des autorités de contrôle. J'ai supposé que celles-ci seront aussi très similaires, parce que le but principal des deux autorités et le même, la protection de la concurrence.

L'objectif secondaire était l'analyse lexicale de certains termes juridiques français. Le but était de trouver ou de créer des équivalents tchèques.

La mémoire a été divisée en huit chapitres principaux lesquels ont encore été divisés en sous-titres. Le chapitre premier a introduit le lecteur à la problématique du jeu de la concurrence lui-même ainsi qu'aux certains termes essentiels.

Les chapitres deuxième et troisième se sont occupés des sources de la législation sur la concurrence et de sa structure dans la jurisprudence tchèque et française. Des prescriptions juridiques les plus importantes, Le loi sur la protection de la concurrence tchèque et le Code de commerce français, ont été introduites. Les termes fondamentaux comme les ententes, l'abus de la position dominante ou la concentration économique ont été expliqués. La brève introduction de la législation communautaire a été faite dans le chapitre quatrième. Ces sources sont notamment le Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, dans lequel les articles 101 et 102 sont butoirs, et le Journal officiel de l'Union européenne, où toute législation communautaire est publiée.

Dans les chapitres cinquième et sixième les autorités de contrôle ont été présentées. L'autorité de la République tchèque est l'Autorité de protection de la concurrence établie en 1996 et résidante à Brno. Sur les marchés français c'est l'Autorité de la concurrence qui veille sur le respect de la concurrence. Elle est la successeur du Conseil de la concurrence est a été fondée par la loi de modernisation de l'économie en 2008. Elle siège à Paris. Les deux autorités sont responsables

du contrôle de la compétitivité des marchés. A la tête de chacune il y a un président et plusieurs vice-présidents. Le chapitre a informé de l'histoire des autorités, de leur législation instituante, de leur arrangement structural et de leurs compétences et activités.

L'analyse comparative de la législation concernant le jeu de la concurrence et les autorités de contrôle a été réalisée dans le septième chapitre et elle a été portée principalement sur leur structure et contenu. L'analyse a révélé que les deux législations sont similaires à bien des égards, ainsi soutenant l'hypothèse originale. La différence principale a été trouvée dans le montant des sanctions pécuniaires – en France, c'est jusque 3 millions d'euros, en République tchèque, c'est jusque 10 millions de couronnes.

Les compétences et la structure des autorités de contrôle ont aussi été soumises à l'analyse qui a encore une fois trouvé beaucoup de similitudes. Le but principal des deux est le contrôle du jeu de la concurrence et les autorités adoptent à cette fin presque les mêmes mesures. La différence essentielle était celle de la compétence de l'autorité tchèque en matière du contrôle d'adjudication des commandes publiques et du soutien public. L'hypothèse supposante que les compétences des autorités seront similaires a donc été partiellement confirmée. Le chapitre a aussi comparé l'apparence et l'accessibilité des informations sur les sites officiels des autorités.

Le dernier chapitre a été dédié à l'objectif secondaire de la mémoire, ce qui était la description des particularités du langage juridique et l'analyse de certains termes du domaine de droit de la concurrence et des termes utilisés face aux autorités. Le but était de trouver les équivalents tchèque. La plupart des termes malheureusement n'avaient pas des équivalents et je ne les ai pas trouvés dans les dictionnaires, j'ai alors comparé la législation tchèque et française. Si cette méthode a aussi failli, j'ai créé les équivalents moi-même.

Použité zdroje a literatura

Literatura:

BĚLOHLÁVEK, Alexander. *Základy obchodního práva, práv průmyslových a práva soutěžního: (v další fázi transformace právního řádu ČR)*. 1. přeprac. vyd. Ostrava: Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava, Ekonomická fakulta, 1999. ISBN 80-707-8650-7.

ELIÁŠ, Karel, Josef BEJČEK, Petr HAJN, Jiří JEŽEK et al. *Kurs obchodního práva: obecná část: soutěžní právo*. 3. vyd. Praha: C.H. Beck, 2002, xl, 587 s. Právnícké učebnice (C.H. Beck). ISBN 80-717-9357-4.

LARIŠOVÁ, Markéta. *Le français pour les juristes*. Praha: Univerzita Karlova, 2000, 211 s. Učební texty Univerzity Karlovy v Praze. ISBN 80-246-0174-5.

PENFORNIS, J.-L. *Le français du droit*. Paris: CLE International, 2005. ISBN 20-903-3589-0.

TOMÁŠEK, Michal. *Překlad v právní praxi*. Praha: Linde Praha, 1998, 136 s. ISBN 80-720-1125-1.

Právní předpisy:

Code de commerce. In: *Sbírka zákonů Francie*. 2014. Dostupné z: <http://legifrance.com/>

Konsolidované znění smlouvy o fungování Evropské unie. In: *Sbírka zákonů EU*. 2008. Dostupné z: http://www.euroskop.cz/gallery/54/16334-fungovani_eu.pdf

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. In: *Sbírka zákonů*. 2012. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/obcansky-zakonik/>

Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 2006. Dostupné také z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa/verejne-zakazky.html>

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. In: *Sbírka zákonů*. 2001. Dostupné také z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ohs/>

Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 2004. Dostupné také z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa/verejna-podpora.html>

Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů*. 1996. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/legislativa.html>

Internetové zdroje:

BEDNÁŘ, Josef. *Činnost ÚOHS v letech 1999-2004*. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/ostatni-publikace.html>

AUTORITÉ DE LA CONCURRENCE. *Décision du 30 mars 2009 portant organisation de l'Autorité de la concurrence*. Paris, 30 Mars 2009. Dostupné z: http://www.autoritedelaconcurrence.fr/doc/decision_organisation_2009_03_30.pdf

European Competition Authorities. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/european-competition-authorities-eca.html>

European Competition Network. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/european-competition-network-ecn.html>

Historie Úřadu. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/historie-uradu.html>

Hospodářská soutěž. [online]. [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/hospodarska-soutez-opu-4630.html#b11>

International Competition Network. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/international-competition-network-icn.html>

Missions: Présentation: Rappel historique. *Autorité de la concurrence* [online]. Mars 2009 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:

http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=167&id_article=1079

Missions: Présentation: Une autorité administrative indépendant. *Autorité de la concurrence* [online]. Mars 2009 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:

http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=167&id_article=1078

Nářízení Komise EU 1/2003 - Nová právní úprava ochrany hospodářské soutěže (dohody narušující soutěž a ochrana před zneužitím dominantního postavení). *Epravo.cz* [online]. © 1999-2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:
<http://www.epravo.cz/top/clanky/narizeni-komise-eu-12003-nova-pravni-uprava-ochrany-hospodarske-souteze-dohody-narusujici-soutez-a-ochrana-pred-zneuzitim-dominantniho-postaveni-21896.html>

OECD. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z:
<http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/mezinarodni-spoluprace/oecd.html>

Organisation. *Autorité de la concurrence* [online]. [2009] [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:
http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=33

Organisation: Le collège: Les vice-présidents. *Autorité de la concurrence* [online]. 20 Mars 2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:
http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=33&id_article=2323

Organisation: Le conseiller auditeur. *Autorité de la concurrence* [online]. 22 Juillet 2011 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:
http://www.autoritedelaconcurrence.fr/user/standard.php?id_rub=410&id_article=1670

Organizační struktura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:
<http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/organizacni-struktura.html>

Úřední věstník Evropské unie. *Úřad pro publikace* [online]. 17. 2. 2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z:
http://publications.europa.eu/official/index_cs.htm

Vývoj soutěžního práva. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže* [online]. © 2012 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/historie-uradu/vyvoj-soutezniho-prava.html>

Slovníky:

Francouzsko-český, česko-francouzský slovník. 2. dopl. vyd. Ilustrace Antonín Šplíchal. Olomouc: Fin Publishing, 2004, 1471 s., [14] s obr. příl. (bar.). ISBN 80-860-0243-8.

DUBSKÝ, Josef. *Francouzsko-český a česko-francouzský obchodní slovník. Část francouzsko-česká*. Praha: Státní Pedagogické Nakladatelství, 1998, 245 s. ISBN 80-042-6114-0.

ROBERT, Paul. *Le Petit Robert 1: dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française*. Paris: Le Robert, 1992, xxxi, 2171 s. ISBN 28-503-6186-0.

TOMAŠČÍNOVÁ, Jana a Markéta LARIŠOVÁ. *Francouzsko-český právní slovník*. Jinočany: H a H, 1994, 284 s. ISBN 80-857-8748-2.

Linguee. *Dictionnaire anglais-français (et autres langues)* [online]. © Linguee GmbH, 2014. Dostupné z: <http://www.linguee.fr>

Seznam obrázků:

Obrázek č. 1: Organizační struktura ÚOHS.....	35
Obrázek č. 2: Organizační struktura Autorité de la concurrence- Organigramme.....	54